

Handelingen

13-14-15-16
17-18-19-20-21

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1981-1982

Vergaderingen van juni 1982

DRINGENDE VRAAG EN MONDELINGE VRAGEN
TAALGEBRUIK BESTUURSZAKEN
BESCHERMING ROEREND CULTUREEL PATRIMONIUM
MEDISCHE BEGELEIDING WIELERWEDSTRIJDEN
ENERGIEDEBAT – STANDPUNT VLAAMSE EXECUTIEVE
WERKINGSBEGROTINGEN VLAAMSE RAAD
BRT-STATUUT
SOCIAAL GRONDBELEID
INTERPELLATIES
MIDDELENBEGROTING 1982
UITGAVENBEGROTING 1982
CULTUREEL CENTRUM NEDERLAND
CULTURELE AKKOORDEN
PHILHARMONIE
STEENKOOLONTGINNING
BELANGENCONFLICTTAALGEBRUIK SOCIALE BETREKKINGEN
KERNWAPENVRIJ MAKEN VLAAMS GRONDGEBIED

Inhoud

Nr. 13

14 juni 1982

Afwezig met kennisgeving, blz. 365

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 365

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 365

Begrotingsstuk

Indiening en verwijzing, blz. 365

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 366

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 366

Nota

Indiening en verwijzing, blz. 366

Verslagen

Indiening, blz. 366

Jaarverslag

Indiening, blz. 366

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 366

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 367

Rouwhulde, blz. 367

Dringende vraag (R.v.O. art. 66,5)

Dringende vraag van mevrouw M. Smet tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de voorstellen en de beslissing van de Vlaamse Executieve in verband met het bedrijf Nobels-Pelman te Sint-Niklaas, blz. 367

Regeling van de werkzaamheden, blz. 368

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de beveiliging, de restauratie en de bestemming van het domein Ravelsberg te Deurne, blz. 368

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de behandeling en openbaarmaking van bouwaanvragen, blz. 368

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de financiële moeilijkheden bij buurt- en opbouwwerkinstellingen wegens het uitblijven van subsidies, blz. 369

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over zijn optreden bij de voorstelling van het boek „Het einde van het BRT-

monopolie” aan de pers en de betekenis die daaraan moet worden gehecht, blz. 370

Vraag van de heer L. De Grève tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de vermindering van het aantal ziekenhuisbedden en het uitwerken van alternatieve verzorgingsformules, blz. 371

Vraag van de heer A. Deneir tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de trage afwerking van dossiers betreffende aanvragen tot het bekomen van een verwervingspremie, blz. 372

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de NCC-campagne ter bevordering van het Nederlandstalig onderwijs te Brussel, blz. 372

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over bouwwerken zonder vergunning in de ruilverkaveling Ternat-Bodegem en de verantwoordelijkheid van de Nationale Landmaatschappij ter zake, blz. 373

Vraag van de heer J. Valkeniers tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de financiële toestand en de subsidiëring van de medisch-pedagogische instellingen, blz. 374

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Gemeenschap, Gemeenschapsminister van cultuur, over de bescherming als dorpsgezicht van de Voordries te Gentbrugge, blz. 374

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de zand- en grindontginning in het Bos van Aa te Zemst, blz. 375

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over een eventuele intrekking of wijziging van de jachtwet, blz. 376

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de omvorming van het agrarisch gebied Puihoek te Ekeren tot reservewoongebied met landelijk karakter, blz. 377

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de uitvoering van de ruilverkaveling te Meer, blz. 378

Vraag van de heer F. Geyselings tot de

heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de bescherming van de kleiputten van Tielrode, blz. 378

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs over het storten van afval in de Rupelstreek, blz. 379

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de reukhinder ten gevolge van de verwerking van methyl-mercaptopaan door de NV Sluys te Boechout, blz. 380

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de bevuiling van het natuurgebied De Roos te Veerle, blz. 380

Vraag van de heer J. Caudron tot de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over lichamelijke opvoeding voor en sportbeoefening door jongeren, blz. 381

Vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de financiële toestand en de subsidiëring van het Hendrik Consciencehuis te Brussel, blz. 382

Vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over onverantwoorde lozingen en stortingen te Teralfene, blz. 383

Vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de wijze van aankoop en onteigening van landbouwgrond in een agrarisch gebied te Zemst, blz. 383

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de vervuiling van de Kalverbeek door het slachthuis te Putte, blz. 383

Vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de in uitzicht gestelde bescherming van de dorpskom van Ifterbeek, blz. 384

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het illegaal storten van giftige afval in de Kempen, blz. 385

Vraag van de heer T. Kelchtermans tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur over het in uitzicht gesteld ontwerp-crisisbesluit inzake het

openbaar bibliotheekwerk, blz. 386

Vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de mogelijke benadeling van Vlaamse afgestudeerden, blz. 386

Regeling van de werkzaamheden, blz. 387

Nr. 14

15 juni 1982
Morgenvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 389

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 389

Voorstel van decreet van de heer R. Maes c.s. houdende wijziging van artikel 49 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken
- 22 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 389
Sprekers : de heren A. Deneir, verslaggever, H. Vanderpoorten, M. Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken, A. De Beul, J. Van Elewycyk

Artikelsgewijze bespreking, blz. 391

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul houdende bescherming van het roerend cultureel patrimonium in privé- en overheidsbezit
- 23 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 391
Sprekers : de heren A. Bourgeois, verslaggever, E. Desutter, mevrouw R. De Backer-Van Ocken, de heren J. Van Elewycyk, A. De Beul, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Artikelsgewijze bespreking, blz. 397
Spreker : de heer G. Verhaegen

Motie van orde

Voorstel tot het verlenen van voorrang, blz. 403
Spreker : de heer J. Van Elewycyk

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende wijziging van het koninklijk besluit van 21 augustus 1967 tot reglementering van de wielervedstrijden en van de veldritten, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 6 februari 1970 en 14 februari 1974
- 52 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2 + Erratum

Algemene bespreking, blz. 403
Sprekers : de heren O. Van den Broeck, verslaggever, A. Diegenant, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid

Artikelsgewijze bespreking, blz. 406

Regeling van de werkzaamheden, blz. 406

Nr. 15

15 juni 1982
Middagvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 407

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 407

Mondelinge vraag (R.v.O. art. 66)
Indiening, blz. 407

Interpellatie (R.v.O. art. 67)
Indiening, blz. 407

Mededeling van de Voorzitter
Commissiebijeenroepingen, blz. 407

Nota - Standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met het energiedebat
- 108 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Interpellatie (R.v.O. art. 67) van de heer N. De Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over het overleg met de Gewesten inzake het energiedebat

Bespreking, blz. 408
Sprekers : de heren J. Dupré, verslaggever, W. Desaeeyere, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, N. De Batselier, A. Denys, E. Desutter

Voorstel van resolutie betreffende het standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met het energiedebat
- 113 (1981-1982)-Nr. 1

indiening en voorstel tot spoedbehandeling, blz. 427

Nota - Standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met het energiedebat
- 108 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Bespreking (Voortzetting), blz. 427
Sprekers : de heren W. Claes, M. Capoen, mevrouw R. De Backer-Van Ocken, de heren C. Moors, R. Windels, mevrouw J. De Loore-Raeymaekers, de heren L. Dierickx, L. Dhoore

Regeling van de werkzaamheden, blz. 435

Nr. 16

16 juni 1982

Afwezig met kennisgeving, blz. 437

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 437

Nota - Standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met het energiedebat
- 108 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Bespreking (Voortzetting), blz. 437
Sprekers : de heren G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, W. Desaeeyere, N. De Batselier

Voorstel van resolutie betreffende het standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met het energiedebat
- 113 (1981-1982)-Nr. 1

Bespreking, blz. 445
Sprekers : de heren G. Verhaegen, W. Desaeeyere, N. De Batselier, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en tewerkstelling, L. De Grève, C. Moors

Werkingsbegroting van de Raad
Rekening van de Raad voor het begrotingsjaar 1980
Begroting van de Raad voor het begrotingsjaar 1981

Bespreking en aanneming, blz. 449
Sprekers : mevrouw C. Smitt, verslaggever, de heren W. Kuijpers, H. Vanderpoorten, F. Grootjans, J. De Serranno, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, mevrouw M. Smet

Regeling van de werkzaamheden, blz. 452

Interpellatie (R.v.O. art. 67)
Interpellatie van de heer W. Kuijpers tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de schooluitzendingen bij de BRT, blz. 452

Sprekers : de heren W. Kuijpers, H. Vanderpoorten, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Indiening van moties, blz. 457

Voorstel van decreet van de heer T. Delahaye houdende wijziging van artikel 25, paragraaf 5 van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen

Voorstel van decreet van de heer O. Van Ooteghem houdende wijziging van artikel 25, paragraaf 5 van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen

Voorstel tot verdaging, blz. 457
Sprekers : de heren J. Van Elewyc, 1. Van Belle, T. Delahaye, L. Dierickx, O. Van Ooteghem, W. Seeuws, G. Verhaegen, L. De Grève, K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Voorstel van decreet van de heer J. De Serrano houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid
- 29 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemming, blz. 459
Hoofdelijke stemming, blz. 460

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant C.S. houdende wijziging van het koninklijk besluit van 21 augustus 1967 tot reglementering van de wielervedstrijden en van de veldritten gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 8 februari 1970 en 14 februari 1974
- 52 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2 + Erratum

Hoofdelijke stemming, blz. 462

Voorstel van decreet van de heer R. Maes C.S. houdende wijziging van artikel 49 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken
- 22 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 463

Sprekers : de heren R. Maes, J. Van Elewyc, F. Baert, H. Vanderpoorten, J. Valkeniers, F. Vermeiren, H. Weckx

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul houdende bescherming van het roerend cultureel patrimonium
- 23 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3

Verwijzing naar commissie, blz. 466
Sprekers : de heren J. Van Elewyc, 1. Van Belle, G. Verhaegen, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid

Nota - Standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met het energiedebat
- 108 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Aangehouden stemmen, blz. 467
Sprekers : de heren W. Desaeys, J. Van Elewyc, N. De Batselier, P. Van Grembergen, L. Dierickx, G. Temmerman

Voorstel van resolutie van de heren G. Verhaegen en L. De Grève betreffende het standpunt van de Vlaamse Executieve in verband met het energiedebat
- 113 (1981-1982)-Nr. 1

Aangehouden stemming, blz. 477
Spreker : de heer C. Moors

Hoofdelijke stemming, blz. 478
Spreker : de heer N. De Batselier

Moties tot besluit van de interpellatie van

de heer W. Kuijpers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de toestand van de afvalverwerking in het algemeen en de Vlaamse Afvalmaatschappij in het bijzonder, meer bepaald ten opzichte van sommige bedrijven en projecten

Hoofdelijke stemming, blz. 479
Spreker : de heer W. Kuijpers

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over het saneren van beken en rivieren en meer bepaald de verbredingswerken aan de Molenbeek te Geraardsbergen en de gevolgen hiervan op de biotoop, blz. 480

Sprekers : de heren F. Geyselings, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het onverantwoord storten van afval in een zandgroeve te **Riemst**, blz. 483

Sprekers : de heren F. Geyselings, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over bodembesmetting met Telone te Waregem en de hinderlijke gevolgen daarvan voor de omwonenden, blz. 486

Sprekers : de heren F. Geyselings, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs

Interpellatie van de heer D. Vervae tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het vanuit ecologisch standpunt onverantwoord inplanten van een breekwerf te Pepingen, blz. 489

Sprekers : de heren D. Vervae, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Regeling van de werkzaamheden, blz. 492

Nr. 17 28 juni 1982

Afwezig met kennisgeving, blz. 493

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 493

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 493

Begrotingsstuk
Indiening en verwijzing, blz. 494

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 494

Voorstel van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 494

Verslagen
Indiening, blz. 494

Motie
Indiening, blz. 494

Jaarverslag
Indiening, blz. 495

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)
Indiening, blz. 495

Onderzoek naar de taalgroep, blz. 495

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer E. Desutter tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de herwaardering van het zeevisserijondenvijs, blz. 495

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de maatregelen inzake TBC-opsporing en borstkankeronderzoek, blz. 495

Vraag van de heer W. Kuijpers tot de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de werkingstoelagen voor de speciale openbare bibliotheken, blz. 496

Voorstel van decreet van de heer T. Delahaye houdende wijziging van artikel 25, paragraaf 5 van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen
- 89 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3

Voorstel van decreet van de heer O. Van Ooteghem houdende wijziging van artikel 25, paragraaf 5 van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen
- 97 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 496
Sprekers : de heren A. Bourgeois, verslaggever, T. Delahaye, O. Van Ooteghem, W. Seeuws, E. Beysen, G. Verhaegen, L. Dierickx, A. De Beul, K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Artikelsgewijze bespreking, blz. 505
Sprekers : de heren A. Diegenant, A. De Beul, T. Delahaye, L. Dierickx, G. Verhaegen, K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

schapsminister van cultuur

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 509
Sprekers : de heren K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, H. Suykerbuyk, J. Van Elewuyck

Vragen (R.v.O. art. 66) (Voortzetting)

Vraag van de heer W. Kuijpers tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de werkingstoelagen voor de speciale openbare bibliotheken, blz. 5 10

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1982

- 6 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3
- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982

- 8 (1981-1982)-Nrs. 1 + Bijlagen tot 4
- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer J. Gabriels tot de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de drastische inkringing van kredieten voor de jeugdmuziekscholen

Interpellatie van de heer V. Vanderheyden tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over het faillissement van de NV VTR te Machelen

Algemene bespreking, blz. 511

Sprekers : de heren H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting, F. Vermeiren, verslaggever, G. Verhaegen, J. Van Elewuyck, L. De Grève, R. Maes, I. Van Belle, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid

Economie en werkgelegenheid, blz. 533

Sprekers : de heren V. Vanderheyden, G. Cardoen, D. Vervaeke, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, V. Anciaux

Regeling van de werkzaamheden, blz. 539

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 541

Voorstel tot wijziging van het reglement Indiening en verwijzing, blz. 541

Vraag (R.v.O. art. 66) van de heer E. Desutter tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de herwaardering van het zeevisserijonderwijs, blz. 541

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1982

- 6 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3
- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982

- 8 (1981-1982)-Nrs. 1 + Bijlagen tot 4
- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer J. Gabriels tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de drastische inkringing van kredieten voor de jeugdmuziekscholen

Interpellatie van de heer V. Vanderheyden tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over het faillissement van de NV VTR te Machelen

Algemene bespreking (Voortzetting)

Economie en werkgelegenheid (Voortzetting), blz. 542

Sprekers : de heren F. Willockx, E. Desutter
Ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken, blz. 547

Sprekers : de heren G. Cardoen, E. Vankeirsbilck, E. Desutter

Ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, blz. 552

Sprekers : de heer G. Anthuenis, mevrouw M. Smet, de heren J. De Serrano, F. Verberckmoes, mevrouw J. De Loore-Raeymaekers

Regeling van de werkzaamheden, blz. 559

Nr. 19

29 juni 1982
Middagvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 561

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 561

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1982

- 6 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3

- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982

- 8 (1981-1982)-Nrs. 1 + Bijlagen tot 4
- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Interpellatie (R.v.O. art. 67,9) van de heer J. Gabriels tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de drastische inkringing van kredieten voor de jeugdmuziekscholen

Algemene bespreking (Voortzetting)
Ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud (Voortzetting), blz. 561

Sprekers : de heren B. Cools, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, H. Vanderpoorten, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren D. Vervaeke, P. Mathys, mevrouw M. Smet

Huisvesting, blz. 568

Sprekers : de heren A. Denys, verslaggever, A. Coppieters, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, E. Flamant, H. De Loor, J. Van Boxelaer, mevrouw R. De Backer-Van Ocken, de heren M. Olivier, C. Marchand, T. Kelchtermans

Leefmilieu en waterbeleid, blz. 587

Sprekers : de heren C. Marchand, verslaggever, L. Vanvelthoven

Onderwijs, blz. 590

Sprekers : de heren M. Heughebaert, W. Kuijpers, C. Marchand, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, P. Van Grembergen, V. Anciaux

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 605

Sprekers : de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1982

- 6 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3
- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982

- 8 (1981-1982)-Nrs. 1 + Bijlagen tot 4
- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Interpellatie (R.v.O. art. 67,9) van de heer J. Gabriels tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de drastische inkringing van kredieten voor de jeugdmuziekscholen

Algemene bespreking (Voortzetting)

Nr. 18

29 juni 1982
Morgenvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 541

Buitenlands beleid, blz. 606
Sprekers : de heren C. De Cooman, verslaggever, P. Van Grembergen

Culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming, blz. 610
Sprekers : de heren J. Gabriels, D. Vervaeke, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, C. Moors, E. Beysen, W. Seeuws, A. De Beul, E. Desutter, R. Declercq, mevrouw R. De Backer-Van Ocken, de heren V. Anciaux, H. Weckx, A. Diegenant, J. Caudron

Bijstand aan personen, blz. 636
Sprekers : de heren G. Anthuenis, J. Somers, V. Anciaux, J. Valkeniers, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg

Gezondheidsbeleid, blz. 642
Sprekers : mevrouw C. Boeraev-Derycke, de heren G. Anthuenis, R. Vannieuwenhuyze, W. Peeters, H. De Loor, V. Anciaux, E. De Groot, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, J. Valkeniers, A. Diegenant

Regeling van de werkzaamheden, blz. 654

Nr. 20 **30 juni 1982**
Morgenvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 655

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 655

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1982
- 6 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3
- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982
- 8 (1981-1982)-Nrs. 1 + Bijlagen tot 4
- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 655

Sprekers : de heren G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, M. Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Exe-

cutieve, Gemeenschapsminister van cultuur, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid

Regeling van de werkzaamheden, blz. 676

Bijlage

Antwoorden van de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, op specifieke tijdens het begrotingsdebat gestelde vragen, blz. 677

Nr. 21 **30 juni 1982**
Middagvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 691

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 691

Verslagen

Indiening, blz. 691

Motie van orde

Voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden, blz. 691

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, H. Vanderpoorten, L. De Grève, A. De Beul, H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1982
- 6 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3
- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 693

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982
- 8 (1981-1982)-Nrs. 1 + Bijlagen tot 4
- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 694

Sprekers : de heren G. Temmerman, M. Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken, P. Matthys, J. De Serrano, H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Cultureel Centrum van de Vlaam-

se Gemeenschap in Nederland
- 118 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul houdende oprichting van een Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap in Nederland
- 88 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 706

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, verslaggever, W. Seeuws, O. Van Ooteghem, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Artikelsgewijze bespreking, blz. 709

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Samenwerkingsakkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Volksrepubliek China, ondertekend te Brussel op 9 december 1980
- 119 (1981-1982)-Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Akkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek Korea, ondertekend te Brussel op 21 maart 1980
- 120 (1981-1982)-Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake culturele samenwerking tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Syrische Arabische Republiek, ondertekend te Brussel op 15 juli 1980
- 121 (1981-1982)-Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Akkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Duitse Democratische Republiek, ondertekend te Berlijn op 14 september 1979
- 122 (1981-1982)-Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Akkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van Ierland, ondertekend te Dublin op 8 juli 1980
- 123 (1981-1982)-Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Akkoord tussen het Koninkrijk België en de Republiek Finland, ondertekend te Brussel op 19 juni 1979
- 124 (1981-1982)-Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 711
Spreker : de heer H. Suykerbuyk

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Samenwerkingsakkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Volksrepubliek China, ondertekend te Brussel op 9 december 1980
- 119 (1981-1982)-Nr. 1

Artikelsgewijze bespreking, blz. 711

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Akkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de

Regering van de Republiek Korea, ondertekend te Brussel op 21 maart 1980
- 120 (1981-1982)-Nr. 1

Artikelsgewijze bespreking, blz. 7 11

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake culturele samenwerking tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Syrische Arabische Republiek, ondertekend te Brussel op 15 juli 1980
- 121 (1981-1982)-Nr. 1

Artikelsgewijze bespreking, blz. 712

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Akkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Duitse Democratische Republiek, ondertekend te Berlijn op 14 september 1979
- 122 (1981-1982)-Nr. 1

Artikelsgewijze bespreking, blz. 7 12

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Akkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van Ierland, ondertekend te Dublin op 8 juli 1980
- 123 (1981-1982)-Nr. 1

Artikelsgewijze bespreking, blz. 712

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Akkoord tussen het Koninkrijk België en de Republiek Finland, ondertekend te Brussel op 19 juni 1979
- 124 (1981-1982)-Nr. 1

Artikelsgewijze bespreking, blz. 7 12

Ontwerp van decreet houdende subsidiëring voor 1982 van „De Philharmonie”
- 117 (1981-1982)-Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 7 13

Sprekers : de heren E. Beysen, verslaggever, O. Van Ooteghem, mevrouw L. Detiège, de heren K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, H. Vanderpoorten

Artikelsgewijze bespreking, blz. 715

Voorstel van decreet van de heer L. Dhoore c.s. houdende wijziging van de bij koninklijk besluit van 15 september 1919 gecoördineerde wetten op de mijnen, groeven en graverijen, zoals onder meer gewijzigd bij de wet van 24 januari 1958 betreffende de concessiemogelijkheid der Kempense kolenreserves
- 101 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 7 16

Sprekers : de heren J. Ansoms, verslaggever, J. Gabriëls, O. Van Ooteghem, L. Dhoore, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid

Artikelsgewijze bespreking, blz. 718

Regeling van de werkzaamheden, blz. 720

Motie voorgesteld door de Vlaamse Executieve betreffende een belangenconflict
- 126 (1981-1982)-Nr. 1

Bespreking, blz. 720

Spreker : de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid

Hoofdelijke stemming, blz. 720

Voorstel van resolutie van de heer J. Van Elewycq c.s. betreffende het kernwapenvrij maken van het Vlaamse grondgebied
- 110 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 72 1

Sprekers : de heren G. Temmerman, verslaggever, H. Van Wambeke, J. Van Elewycq, H. Vanderpoorten, L. De Grève, P. Van Grembergen, mevrouw M. Van Puymbroeck, de heren T. Delahaye, F. Vermeiren, O. Van Ooteghem, G. Verhaegen, A. Denys, F. Baert, J. Valkeniers, J. Gabriëls

Werkingsbegroting van de Raad

Rekening van de Raad voor het begrotingsjaar 1981
Begroting van de Raad voor het begrotingsjaar 1982

Bespreking en aanneming, blz. 729

Ontwerp van decreet houdende de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1982
- 6 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3
- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Aangehouden stemmings, blz. 729

Hoofdelijke stemming, blz. 729

Sprekers : de heren J. Van Elewycq, T. Delahaye, R. Maes

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982
- 8 (1981-1982)-Nrs. 1 + Bijlagen tot 4
- 7 (1981-1982)-Nr. 1 (Algemene toelichting)

Aangehouden stemmings, blz. 73 1

Sprekers : de heren J. Gabriëls, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, H. De Loor

Hoofdelijke stemming, blz. 733

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap in Nederland
- 118 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 734

Spreker : de heer W. Seeuws

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Samenwerkingsakkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Volksrepubliek China, ondertekend te Brussel op 9 december 1980

- 119 (1981-1982)-Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Akkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek Korea, ondertekend te Brussel op 21 maart 1980
- 120 (1981-1982)-Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake culturele samenwerking tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Syrische Arabische Republiek, ondertekend te Brussel op 15 juli 1980
- 121 (1981-1982)-Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Akkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Duitse Democratische Republiek, ondertekend te Berlijn op 14 september 1979
- 122 (1981-1982)-Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Akkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van Ierland, ondertekend te Dublin op 8 juli 1980
- 123 (1981-1982)-Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Cultureel Akkoord tussen het Koninkrijk België en de Republiek Finland, ondertekend te Brussel op 19 juni 1979
- 124 (1981-1982)-Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 735

Ontwerp van decreet houdende subsidiëring voor 1982 van „De Philharmonie”
- 117 (1981-1982)-Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 736

Voorstel van decreet van de heer T. Delahaye houdende wijziging van artikel 25, paragraaf 5 van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen
- 89 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 737

Sprekers : de heren W. Seeuws, E. Beysen

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer W. Kuijpers tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de schooluitzendingen bij de BRT

Hoofdelijke stemming, blz. 738

Voorstel van decreet van de heer L. Dhoore c.s. houdende wijziging van de bij koninklijk besluit van 15 september 1919 gecoörd-

dineerde wetten op de mijnen, groeven en graverijen, zoals onder meer gewijzigd bij de wet van 24 januari 1958 betreffende de concessiemogelijkheid der Kempense kolenreserves

- 101 (1981-1982)-Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen, blz. 739

Hoofdelijke stemming, blz. 739

Voorstel van resolutie van de heer J. Van Elewyck C.S. betreffende het kernwapenvrij maken van het Vlaamse grondgebied - 110 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Aangehouden stemming, blz. 741

Spreekers : de heren J. Van Elewyck, F. Swaelen

Eindstemming, blz. 743

Vakantiewensen, blz. 743

Spreekers : de heren G. Verhaegen, p. Van Grembergen, L. De Grève

Regeling van de werkzaamheden, blz. 743

Bijlagen

Begrotingstabellen, blz. 745

20e vergadering

Woensdag 30 juni 1982
Morgenvergadering

VOORZITTER : mevrouw G. Devos,
Eerste Ondervoorzitter

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 10.05 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

A. d'Alcantara, G. Bossuyt, F. Geyslings, R. Peeters, G. Sprockeels, M. Vandenhove ; gezondheidsredenen.

W. Demeester-De Meyer, P. Peeters, A. Steverlynck ; buitenslands.

G. Anthuenis, K. Dillen, L. Van den Brande, M. Heughebaert ; ambtsverplichtingen.

M. Colla, familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Presentielijst (R.v.O. art. 31,1 en 3)

K. Blanckaert, E. Bockstal, C. Boeraeve-Derycke, A. Bourgeois, J. Chabert, E. Cooreman, C. De Clercq, C. De Cooman, J. De Seranno, A. Diegenant J. Dupré, C. Marchand, F. Piot, M. Rutten, M. Smet, H. Suykerbuyk,

F. Swaelen, M. Van Herreweghe, H. Van Rompaey, H. Van Wambeke, G. Willems, R. Windels.

J. Bascour, R. Bonnel, L. Bril, A. Claes, E. Cuvelier, Joseph Daems, L. De Grève, E. De Groot, A. Denys, A. De Winter, F. Grootjans, H. Lahaye, L. Pans, W. Taelman, M. Van Daele, J. Vandermarliere, H. Vanderpoorten, E. Vandersmissen, L. Van de Velde, W. Van Renterghem, F. Verberckmoes.

A. Baldewijns, H. Boel, O. Carpels, W. Claes, B. Cools, N. De Batselier, H. De Loor, L. Detiège, J. Férir, R. Hostekint, F. Houben, I. Julliams, A. Laridon, J. Mangelschots, P. Matthys, J. Ramaekers, H. Rubens, L. Tobback, F. Van Acker, L. Van de Bossche, V. Vanderheyden, L. Vanvelthoven, J. Wyninc kx.

V. Anciaux, F. Baert, J. Belmans, J. Caudron, W. Desaeeyere, J. Desseyn, H. Draulans, J. Gabriels, R. Maes, O. Meyntjes, W. Peeters, J. Somers, J. Thys, J. Valkeniers, L. Van Biervliet, J. Van Boxelaer, F. Van Steenkiste, J. Vemiers.

L. Dierickx.

T. Delahaye.

J. Peetermans.

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1982

– 6 (1981-1982) – Nrs. 1 tot 3

– 7 (1981-1982) – Nr. 1 (Algemene toelichting)

ONTWERP VAN DECREET houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982

– 8 (1981-1982) – Nrs. 1 + Bijlagen tot 4

– 7 (1981-1982) – Nr. 1 (Algemene toelichting)

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking over het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982 en het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982 met de daaraan toegevoegde interpellaties van de heer Gabriels tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de drastische inkrimping van kredieten voor de jeugd muziekscholen en van de heer Vanderheyden tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over het faillissement van de NV VTR te Machelen.

Wij horen nu de antwoorden van de Ministers in dit begrotingsdebat, op dat van Minister Lenssens na, die gisteren reeds heeft geantwoord.

De heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune): Mevrouw de Voorzitter, geachte collega's, aangezien wij de deugd moeten aanmoedigen zal ik antwoorden aan de aanwezige leden die vragen hebben gesteld over het beleid op het stuk van economie, tewerkstelling en energie.

Ik stel vast uit de verschillende interpellaties dat er een grote unanimiteit is gebleken over het beleid in verband met de economische ontwikkeling dat door de Vlaamse Executieve is gevoerd. Dit verheugt mij.

Er werden wel opmerkingen gemaakt in verband met de institutionele moeilijkheden die wij ondervinden. Ik heb er zelf herhaaldelijk de nadruk op gelegd, onder meer op het stuk van het tewerkstellingsbeleid waar de wetgeving en de reglementering nationaal blijven en de uitvoering eveneens door de nationale regering wordt geregeld. In dit verband moet ik alleen maar herinneren aan wat in de beleidsverklaring is opgenomen, namelijk dat de fondsen die voor deze politiek worden beschikbaar gesteld, moeten worden toebedeeld aan de gewesten die dan op hun beurt een eigen tewerkstellingspolitiek kunnen voeren. Ik ben ervan overtuigd dat een dergelijk Vlaams tewerkstellingsbeleid qua resultaten beter zal uitvallen dan wat door de nationale maatregelen wordt bekomen en dat bijgevolg de best mogelijke aanwending van de beschikbare middelen zal worden bereikt.

Hetzelfde geldt voor het economisch beleid, ofschoon op dat stuk belangrijke vorderingen worden gemaakt. Deze hele problematiek is trouwens momenteel in bespreking bij de Nationale Regering en de Executieven.

De heer Willockx heeft globaal zijn akkoord betuigd met wat door ons op het stuk van het economisch beleid wordt gedaan.

De heer Verhaegen deed dit eveneens eergisteren.

Over het algemeen hebben de verschillende fracties hun waardering uitgesproken voor de eigen aanpak van de Vlaamse Executieve op dit vlak. Dit beleid steunt trouwens in belangrijke mate op het bereiken van

een consensus met de betrokken partijen, namelijk de werkgevers en de werknemers. Dit heeft in bepaalde gevallen tot concrete en positieve resultaten geleid.

Ik denk onder meer aan de reddingsoperaties voor Nobels-Peelman, Claeys-Aluminium en, in meer algemeen verband, aan het globaal akkoord dat wij in VESOC hebben bereikt betreffende de ondernemingen in moeilijkheden.

Het economisch imago van Vlaanderen in de wereld is ongetwijfeld verbeterd en wij hebben er alle voordeel bij dit economisch imago te propageren omdat het sterk afsteekt tegen de – jammer genoeg – slechte reputatie die ons land in de wereld heeft gekregen. Wij hebben herhaaldelijk kunnen vaststellen, en ik heb dit medege-deeld aan de Raad, dat het buitenland opnieuw belangstelling heeft voor investeringen in het Vlaamse land en voor **vormen** van internationale samenwerking met bedrijven in Vlaanderen gevestigd.

Dit heeft de heer Willockx niet belet meer kritische geluiden te laten horen – dit is normaal, het is de bedoeling van een debat als dit – en deze hebben onder meer betrekking op de economische planning. Wij moeten de zaken in een juist kader zien ten opzichte van de nationale begroting want de begroting voor Vlaanderen bedraagt niet eens zestig miljard. Met een Vlaamse economie die in het geheel van de Belgische, de Europese en de wereldeconomie niet determinerend is, ligt het niet zo voor de hand dat men een autonoom plan opstelt. Dit mag echter niet beletten dat wij in de toekomst planmatiger tewerk zullen gaan. Wij voorzien inderdaad de oprichting van een eigen Vlaams planbureau dat alle activiteiten van de overheid in bepaalde mate zal bestrijken. Er zijn momenteel binnen de Executieve en in het verband van VESOC voorbereidende besprekingen aan de gang met het oog op het aanpassen van de instellingen aan de nieuwe staatsstructuur. Dit geldt zowel voor de sociaal-economische Raad als voor het Planbureau.

Symbiose tussen privé en publiek initiatief is één van de doelstellingen die

wij principieel hebben vooropgesteld, ook in de beleidsverklaring. Wij gaan ervan uit dat op dat stuk geen enkel dogmatisme veroorloofd is. Integendeel, wij moeten dit op pragmatische manier aanpakken. Wij hebben daarvan tot nu voldoende blijk gegeven,

Een teer punt is het probleem van de instellingen. Er werd hier al opgemerkt dat wij moeten oppassen met het creëren van teveel instellingen. Dit is ook onze bekommerning. Wij moeten echter weten dat een groot aantal nationale instellingen moeten verdwijnen om vervangen te worden door instellingen van de Gemeenschappen en dit op alle domeinen. Ik denk aan de Hoge Raad voor Mindervaliden of aan een instelling voor Moeder en Kind ter vervanging van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn. Dit komt misschien als nieuw over maar is gewoon de vervanging van vroegere nationale instellingen door eigen structuren.

Wij moeten van deze gelegenheid gebruik maken om de wildgroei, die vroeger heeft bestaan, uit te dunnen en ervoor te zorgen, dat bepaalde activiteiten, zelfs op het stuk van adviesgeving, beter worden gestructureerd. Vandaar dat wij denken aan de oprichting van een Sociaal-economische Raad voor Vlaanderen, de SERV, die voor Vlaanderen de activiteiten die nu door de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en door de Nationale Arbeidsraad afzonderlijk worden behandeld, zal behandelen. Dezelfde redenering kan worden toegepast op andere advies- en uitvoerende organen, waaronder de GOM's.

Inzake de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, heeft de Executieve een politiek gevoerd tot herwaardering van deze organen. Dit komt trouwens ook tot uiting in de aanzienlijke toename van de kredieten die wij beschikbaar hebben gesteld. Daarmee gingen gepaard, enerzijds een veel nauwere betrokkenheid van het beleid van de Executieve met de actie van de GOM's, en anderzijds een grotere coördinatie, vooral naar buiten-uit, van de activiteiten van deze instellingen.

Er is ongetwijfeld een onderscheid te maken tussen degenen die het werk

Geens

verrichten – en dit werk gebeurt op een uitstekende wijze en ik wens daaraan hulde te brengen – en de beheersorganen die wellicht in het verleden een te grote uitbreiding hebben gekend. Nuttiger wijze zou kunnen worden nagegaan of de omvang van bepaalde raden niet kan worden gereduceerd zonder afbreuk te doen aan de noodzakelijke politieke vertegenwoordiging en aan de vereiste deelneming van verschillende personen uit de provincie, die een echte reële inbreng te leveren hebben.

De concurrentiekracht van onze ondernemingen is verbeterd. Dit geldt zowel op het nationale vlak, wat hier niet ter sprake is, als voor de Vlaamse ondernemingen. In verschillende domeinen komt dit trouwens tot uiting.

Een van de elementen daarvan zijn de maatregelen op het vlak van de lonen, maar de kostenstructuur van een onderneming bestaat uit vele andere elementen. Het is evident dat op al deze elementen moet worden ingewerkt. Uit een van de beleidslijnen waarvan wij uitgaan – er zijn trouwens concrete voorbeelden – blijkt dat wij voor bepaalde hestructureringen niet alleen een offer hebben gevraagd aan de werknemers, maar ook aan het management en aan de kredietverleners. In sommige gevallen hebben de kredietverleners, meer bepaald de bankiers, het grootste deel moeten inbrengen. Op dat stuk zijn wij dus logisch en consequent.

Er is niet alleen de verbetering van de kwantitatieve elementen, met name de kosten, er is vanzelfsprekend ook de betere kwaliteit van onze ondernemingen. Wij willen dus een belangrijke inspanning doen – zij is reeds op gang gebracht – in de richting van de kwaliteitszorg. Dit is ongetwijfeld in een internationale context een belangrijk concurrentie-element. Er zijn in verschillende provincies, onder meer in Limburg en in West-Vlaanderen, op dat gebied initiatieven genomen die wij vanuit de Executieve sterk willen aanmoedigen.

Hetzelfde geldt voor de op te richten technologiegroepen. Het meest voor de hand liggend voorbeeld is dit van

de FLAG. Intussen werden MEDI-TEC en AGRIV opgericht.

Wat de twee laatsten betreft, heeft de Vlaamse Executieve telkens de oprichting van deze instellingen bevorderd, zonder dat dit ons financieel heeft geëngageerd. In verband met FLAG hebben wij dit jaar, net als vorig jaar, een toelage verleend. Maar in verhouding tot de totale kosten van deze instelling, is de subsidiëring percentsgewijze verminderd. Ik ga er van uit dat dergelijke instellingen, na een aanloopperiode, in staat moeten zijn hun eigen kost te verdienen. Dit is meteen trouwens het meest tastbare criterium voor de efficiëntie van hun werk.

In verband met de bedrijven in moeilijkheden, werd hier gesteld dat ons beleid te sterk op het nationaal beleid is afgestemd.

In principe hindert mij dat niet wanneer het nationaal beleid ook efficiënt en rationeel is. Maar daar spreek ik mij hier niet over uit omdat het niet de juiste plaats is.

Wat ons betreft, gaan wij in ieder geval voor de ondernemingen in moeilijkheden uit van een selectieve aanpak. Wij hebben hiertoe de criteria in overleg met alle betrokken partners vastgesteld en zij worden rigoureuus uitgevoerd. Ik heb trouwens herhaaldelijk naar buiten toe gezegd dat de ondernemingen in Vlaanderen ervan op de hoogte moeten zijn dat wij van deze gedragslijn niet zullen afwijken. In dat kader passen wij dus ook de expansiewetgeving op een zeer selectieve wijze toe. Waarom? Omdat de algemene lasten van de ondernemingen ongetwijfeld verminderd zijn en wij op die manier de incentives specifiek moeten richten op bepaalde gewesten of bepaalde sectoren en op moderne ontwikkelingen.

Wanneer men geld wil vrijmaken voor nieuwe initiatieven, moet men vanzelfsprekend schaarser omspringen met de middelen in de klassieke lijnen. Dat is dan ook hetgeen wij doen.

Zowel de heer Desutter als de heer Willockx hebben vragen gesteld over de aanstaande wijziging van de expansiewetgeving.

In de eerste plaats zou ik willen zeggen dat die wetgeving niet kan worden gewijzigd, behoudens het akkoord van de Executieve. Het is niet zo dat een advies van de Executieve zou volstaan. Er moet een gemeenschappelijk akkoord zijn, ten eerste, over de noodzakelijkheid van de wijziging – daarover is iedereen het eens – maar, ten tweede, ook over de manier waarop de wetgeving wordt gewijzigd.

Welnu, het is duidelijk dat men, met algemene fiscale maatregelen, niet de selectiviteit heeft die men in deze zaken nodig heeft. Algemene fiscale maatregelen hebben niet alleen een weerslag op de industrie, maar op alle economische activiteiten, ook op diegene die men desgevallend in het kader van prioriteiten zou moeten ontmoedigen. Wij zullen er dus van uitgaan dat een selectiviteit moet blijven bestaan. Deze kan alleen worden gerealiseerd door middel van toelagen of kapitaalpremies. Dit lijkt mij nogal duidelijk en het is ook het standpunt van de Vlaamse Executieve. Dienaangaande worden morgen meer concrete richtlijnen vastgesteld, met het oog op de bespreking hiervan in het VESOC vrijdag aanstaande.

Wij gaan er ook van uit, dat de maatregelen moeten voorkomen dat grote scheefftrekkingen in de concurrentie zouden tot stand komen, bijvoorbeeld door bepaalde initiatieven waarbij geen enkele verplichting zou worden opgelegd aan toekomstige investeerders. Ook daar geldt het principe van de wederkerigheid. Wanneer toelagen of tegemoetkomingen door de overheid worden verstrekt, impliceert dit vanzelfsprekend, in hoofde van de begunstigden, dat bepaalde engagementen worden genomen en ook nagekomen. Wij zullen trouwens de gelegenheid hebben daarover verder te handelen wanneer wij ons hier in de Raad – en dit is een verbintenis die wij destijds hebben genomen – zullen uitspreken over mogelijke wijzigingen van de expansiewetgeving zelf. Dit lijkt mij zo belangrijk dat het voorafgaandelijk met de volksvertegenwoordiging moet worden behandeld.

Nog in het kader van de ondernemingen in moeilijkheden is sterk aangedrongen op een preventief beleid. Ie-

Geens

deeren weet dat over het algemeen veel te laat wordt ingegrepen, zogezegd wanneer het kalf verdrongen is. Wij moeten dus komen tot een stelsel van discrete indicaties wanneer het ergens slecht dreigt af te lopen.

Daarbij zijn van belang : de tijdigheid van het ingrijpen dit **wil** zeggen vroeg genoeg zodat erger wordt voorkomen, en de discretie van de aanduidingen zodat de kredietwaardigheid van het bedrijf niet nodeloos in het gedrang wordt gebracht. In dit verband heb ik aan de Executieve voorstellen gedaan die morgen worden behandeld met het oog op de verdere bespreking in het VESOC, eveneens op 2 juli.

Van deze hele problematiek maakt vanzelfsprekend ook deel uit de toepassing van artikel 75 van de wet van 1978 betreffende het aandeel van de overheid in ondernemingen in moeilijkheden. Ook dit wordt rigoureuus toegepast. Het is logisch dat dit niet in strijd is met het eventueel tot stand komen van overheidsbedrijven in een of andere sector. Ook daar moet gelden dat alleen leefbare initiatieven kunnen worden opgezet en dat de gelijkheid van de concurrentievoorwaarden tussen overheids- en privéinstellingen wordt gewaarborgd.

Er werden ook een aantal concrete vragen gesteld in verband met bepaalde dossiers die momenteel nog niet helemaal zijn afgehandeld.

Wat Nobels-Peelman betreft, weet iedereen dat dit dossier in een vergevorderd stadium is. Het is nog een kwestie van de laatste negotiaties af te ronden. Een drietal weken geleden werd een akkoord bereikt met de grote schuldeisers, dus de grote banken. Er zijn ook een groot aantal buitenlandse en kleinere banken bij betrokken. Dit akkoord wordt momenteel bewerkt. Ik heb dus de vaste hoop dat het binnen een normale termijn kan worden afgesloten en het bedrijf opnieuw zal kunnen starten in de voorwaarden zoals in de beslissing van de Vlaamse Executieve vastgelegd.

Over de toestand van de Sidmar-holding moet ik zeggen dat dit een vraag

is die niet hier, maar wel in Kamer of Senaat moet worden gesteld aangezien dit een nationaal initiatief is. De Vlaamse Raad weet echter voldoende dat het initiatief tot deze holding uitgegaan is van de Vlaamse Executieve en meer bepaald van haar Voorzitter. Tevens gaat het hier om middelen afkomstig van de nationale schatkist. Bijgevolg was overleg tussen de nationale regering en de Executieve vereist. Buiten dit overleg, werd de zaak beslist door de nationale regering waarbij een nationale instelling tot stand wordt gebracht, met name de Sidmar-holding. Dit neemt nochtans niet weg dat bij de concrete werking van de instelling vanuit de Vlaamse Executieve daarin een reële aanbreng zal geschieden, ook inzake de te nemen beslissingen.

Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, ik meen aldus te hebben geantwoord op de gestelde vragen in verband met het economisch beleid.

Aan de heer Desutter wens ik nog te zeggen dat het probleem van de aanpassing van onze zeevisserij mij voldoende bekend is.

Vanzelfsprekend gaan wij ervan uit dat onze zeevisserijvloot op bestendige wijze moet worden gemoderniseerd. Hiertoe worden dan ook de nodige initiatieven genomen.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de Minister, kunt u ons vanuit de Vlaamse Gemeenschap en vanuit de Vlaamse Executieve over het bedrijf Texaco enkele details geven ? Er staan daar inderdaad meer dan 300 werkplaatsen op het spel.

Minister G. Geens : Sinds maanden ben ik op de hoogte van het inzicht van deze onderneming haar activiteiten stop te zetten. Ik heb niet nagelaten initiatieven te ontwikkelen ten einde voor dit bedrijf een oplossing te vinden, meer bepaald in de richting van een verdere diversificatie van de installaties. Wanneer deze investeringen gebeuren, zal deze hulp uitsluitend een aangelegenheid zijn van de Vlaamse Executieve. Ik heb mij op dat stuk geëngageerd, zoals eveneens de twee betrokken havens van Gent en Brugge dit hebben gedaan, om het bedrijf in deze operatie te helpen on-

der de vorm van bepaalde toezeggingen op het stuk van tarieven, enzovoort. Niettemin heeft de Amerikaanse hoofdzetel beslist de raffinaderij te sluiten, gelet op de overcapaciteit in de wereld en meer bepaald in West-Europa. Hiermee is het perspectief van de diversificatie dus ook verdwenen.

Het bedrijf staat thans te koop. Zodra deze beslissing werd genomen, waren er geruchten omtrent een eventuele ontmanteling van het bedrijf. Ik heb de bedrijfsleiding onmiddellijk bij mij geroepen en gezegd dat het bedrijf in zijn huidige staat moest worden bewaard ten einde de kansen op overname maximaal te garanderen. Ik heb formele verbintenissen bekomen en deze aan de werknemersorganisaties medegedeeld. Dit moet strikt worden uitgevoerd.

Tevens hebben wij van kandidaat-ovememers aanvragen gekregen. Wij hebben deze systematisch aan Texaco gesignaleerd. Hieromtrent zijn nog altijd onderhandelingen aan de gang. Over het resultaat ervan kan ik mij echter niet uitspreken. Alleszins is het ons niet mogelijk op deze installaties zelf een bod te doen.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de Minister, gisteren stelde ik een vraag over het zeevaartonderwijs. U bent daar niet op ingegaan. Uw antwoord verwondert mij dan ook enigszins. Er moet daaromtrent een misverstand heersen, wellicht tussen de bevoegdheden van de Raad en de ze van de nationale regering. Beide Ministers van onderwijs hebben zeer onlangs aangekondigd in de Senaatscommissie voor onderwijs dat zij een ontwerp zouden neerleggen betreffende het zeevaartonderwijs.

Minister G. Geens : Het is ofwel een lapsus, ofwel hebt u mij niet goed begrepen. Ik heb niet over het zeevaartonderwijs gesproken, maar wel over de zeevisserijvloot.

De heer W. Seeuws : Een passus in uw betoog ging zeer duidelijk over zeevaartonderwijs, ik dacht dat u naar aanleiding daarvan antwoordde.

Minister G. Geens : De betrokken Ministers zullen u daaromtrent voorze-

Geens

ker een antwoord verstrekken.

Ik heb wél gesproken over de zeevisserijvloot maar dan eerder in verband met een probleem van premies en modernisering. Ter zake heb ik gezegd dat wij de nodige initiatieven zullen nemen.

Over het arbeidsmarktbeleid werden een aantal behartenswaardige zaken gezegd, meer bepaald inzake de RVA.

De RVA heeft een slechte reputatie als arbeidsbemiddelaar en kan niet anders dan een slechte reputatie hebben. Waarom? Omdat momenteel de arbeidsbemiddeling er alleen in bestaat dat formulieren worden ingevuld. Het enige wat de ambtenaren kunnen doen is formulieren invullen en niet bemiddelen, enerzijds omdat de aanvragen van werkzoekers te talrijk zijn en anderzijds omdat het personeel niet voldoende in aantal is en werkt – en dat is de hoofdzaak – met verouderde methodes.

Vandaar dat dus aan die methodes iets moet worden gedaan. Op dat stuk heb ik een initiatief genomen, meer bepaald het Simona-model.

Men informeerde mij inmiddels omtrent het feit dat door de leden van de Commissie economie en tewerkstelling, onder de handtekening van collega Marc Olivier, een voorstel van decreet is ingediend om het Simona-model te veralgemenen. Ik kan dat alleen maar toejuichen maar ik heb daarvoor geen geld ter beschikking – en dit is het antwoord op een vraag – dat kost 250 miljoen. Dat bedrag heb ik momenteel niet. Niettemin heb ik goede hoop het geld daarvoor te vinden en dan is één obstakel weggewerkt. Een tweede obstakel is de omschakeling van de dienst naar dit model toe. Dit impliceert dus institutionele wijzigingen, ondermeer de oprichting van een eigen RVA, een Vlaamse Gemeenschapsdienst voor arbeidsbemiddeling en voor beroepsopleiding.

Ik hoop na het verlot aan de Raad ter zake een decreet te kunnen voorleggen.

De heer M. Olivier: Mijnheer de Minister, ik zal in verband met deze zaak

nog tussenbeide komen ter gelegenheid van de bespreking van de begroting Tewerkstelling en Arbeid in de Kamer. Er bestaat goede hoop dat ook de nationale Minister voor dat project interesse opbrengt.

Minister G. Geens: Spijtig genoeg heeft de nationale Minister daaraan niets te zeggen. Het doet mij in elk geval genoeg dat de nationale Minister daarvoor belangstelling toont.

De splitsing van deze dienst is nodig en dit zal toelaten aanpassingen door te voeren. Vanaf dat ogenblik kan men vanzelfsprekend werk maken van de meldingsplicht voor vacatures. Momenteel signaleren de ondernemingen de vacatures niet. Ik kan hen geen ongelijk geven, want de dienst kan er eigenlijk niets mee aanvangen. Wanneer de dienst goed is uitgerust zal zonder verplichting het beroep van de werkgevers op de Vlaamse RVA de regel worden. Ik ben ervan overtuigd dat er een goede samenwerking zal kunnen tot stand worden gebracht tussen de overheidsinstelling en de ondernemingen.

Inmiddels werken wij dus voort met de middelen die wij hebben. Door de sub-gewestelijke diensten werd in vele opzichten blijk gegeven van initiatieven, ondermeer door het organiseren van job-info-beurzen. Deze initiatieven worden door de Vlaamse Executieve vanzelfsprekend gesteund.

In een ruimer verband wilde ik dan nog een antwoord geven aan de heer Somers. Hij diende een amendement in waarbij een nieuw artikel in de begroting zou worden voorzien en dat ertoe strekt een bedrag in te schrijven om bepaalde financiële gevolgen van de repressie op te vangen. Dit amendement werd in de commissie besproken. Ik ben in het bezit van het verslag over de besprekingen, maar het verslag lijkt mij onvoldoende duidelijk. Bijgevolg wil ik dit even toelichten.

Ik heb vooreerst aangevoerd dat het niet mogelijk is een amendement in te voeren met een pro memorie. Er komen pro memorie's in onze begroting voor, maar deze slaan dan op vorige jaren. Vorige jaren bestond er een bepaald artikel waarvoor een bedrag werd ingeschreven. Nu staat er een

pro memorie, dat wil zeggen dat er geen bedrag is ingeschreven. Technisch gaat dat niet. Dit kan geenszins de bedoeling zijn geweest van de indiener. Ik heb hem daarop gewezen en ik heb gezegd – ik geloof dat de indiener op dat ogenblik niet in de commissie was, ik heb het aan de heer Maes gezegd, doch dat vind ik niet terug in het verslag – dat ik ter zake een politieke verklaring wilde afleggen en dat ik wenste dat deze in het verslag zou worden opgenomen. Dit is niet het geval en bijgevolg leg ik deze verklaring hier opnieuw af.

Dit betekent dat de Vlaamse Raad, op verzoek van de Executieve, opnieuw een commissie of werkgroep heeft op gang gebracht om de gevolgen van de repressie te onderzoeken, althans wat de wetgevingen en reglementeringen betreft waarover zij bevoegd is. Ik wens dat dit onderzoek met de nodige spoed en degelijkheid wordt gevoerd. Indien dit echter aanleiding zou geven tot uitgaven die door de Vlaamse Gemeenschap moeten worden gedragen, dan zal deze zaak onmiddellijk bij middel van een bijblad worden geregeld. Hierop steunde de heer Somers om zijn amendement in te trekken. Ik zou de Raad alleen willen verzoeken zich met mijn zienswijze akkoord te verklaren zodat wij daarover geen stemming moeten houden.

De heer P. Van Grembergen: Ik ben het met uw voorstel eens, mijnheer de Minister, wanneer duidelijk blijkt dat het woord „spoed” inhoud heeft, zoals u daar juist heeft gezegd. U zal immers begrijpen dat wij vanuit onze fractie na al die jaren niet kunnen aanvaarden dat het woord „spoed” zonder inhoud zou zijn zoals dit is gebeurd in het nationaal Parlement, alhoewel ik moet toegeven dat ook daar een zekere **consensus** is gegroeid. Ik benadruk dat ik dit in deze Vlaamse Raad, onder leiding van een Vlaamse Executieve, waarin alle partijen zijn vertegenwoordigd, zeker niet neem.

Minister G. Geens: Akkoord.

De heer P. Van Grembergen: Wanneer de werkelijke zin van uw verklaring is dat er iets zal gebeuren en dat de dossiers die reeds jaren aanslepen spoedig zullen worden behandeld, dan ga

Van Grembergen

ik akkoord om het amendement van collega Somers in te trekken.

Minister G. Geens : Zo heb ik het inderdaad bedoeld en wanneer de Raad mijn definitie van spoed wil aanvaarden, dan zal het wellicht vlug gaan.

De Voorzitter : De heer Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken, heeft het woord.

Minister M. Galle (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, bij de algemene bespreking van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1982 hebben enkele collega's bedenkingen gemaakt en vragen gesteld in verband met de verhouding Vlaamse Executieve - Centrale Regering en in verband met de problemen waarmee de gemeenten, de verenigingen van gemeenten en de provincies worden geconfronteerd.

Inhakend op uw vragen en bedenkingen, die aantonen hoe actueel en belangrijk deze materie is, heb ik de antwoorden gegroepeerd in vijf hoofdstukken.

1. De titel van „Gemeenschapsminister van Ondergeschikte Besturen”, wat een toemaatje is van collega Desutter.

2. De gemeentefinanciën, inzonderheid de gemeentebegroting en het gemeentefonds.

3. De betoelaging van werken.

4. De vereenvoudiging van het administratief toezicht.

5. De verhouding Vlaamse Executieve - centrale regering.

Collega Desutter spreekt zijn ongenoegen uit over het feit dat de gemeenten en de provincies als ondergeschikte besturen worden betiteld. Ik heb zeer veel begrip voor de wreveldie bij onze collega tegenover dergelijke oneerbiedige en verkeerde benaming is ontstaan. Maar ik geef hem de verzekering dat ik de gemeenten, die de basis vormen van onze democratische instellingen, en de provincies

nooit ondergeschikt heb behandeld.

Om tegemoet te komen aan zijn suggestie deze fout ongedaan te maken, die ons werd ingegeven door de wet van 8 augustus 1980, zoals u weet, zal ik de Vlaamse Executieve voorstellen deze benaming te wijzigen.

De gemeentefinanciën en vooral de steeds groeiende bezwaarde financiële toestand van de gemeenten vragen onze bijzondere aandacht. Collega Vankeirsbilck heeft de voornaamste factoren die de gemeentefinanciën bezwaren geciteerd, wij zullen daar vandaag niet dieper op ingaan ; zij zijn ons allen voldoende bekend. Toch wil ik even op een paar andere punten van zijn betoog dieper ingaan, namelijk het begrotingsevenwicht, het gemeentefonds en de fiscale en andere tegoeden van de gemeentebesturen.

Zoals ik bij meerdere gelegenheden reeds heb gezegd is en blijft het eerste oogmerk het begrotingsevenwicht. Zonder gezonde gemeentefinanciën kan de gemeentelijke autonomie immers niet ten volle tot uiting komen. Alles moet dan ook in het werk worden gesteld om dat begrotingsevenwicht te vrijwaren of terug tot stand te brengen. Daartoe dient in de eerste plaats het Rijk, maar eveneens het Gewest, zijn verplichtingen tegenover de gemeenten na te komen.

Om een duidelijker beeld te krijgen van de financiële toestand van de gemeenten heb ik aan de Minister van Financiën gevraagd, dat de Administratie der directe belastingen, aan de gemeentebesturen gegevens zou verstrekken in verband met hun achterstallige tegoeden. Indien voldoende gegevens kunnen worden verstrekt om dubbele boekingen te voorkomen zouden de met vertraging uitgekeerde bedragen in de koptabel van de begroting 1983 mogen worden ingeschreven.

Wat de door mij aangekondigde oprichting van de Hoge Raad voor de Gemeentefinanciën betreft, ben ik na overleg met de Provinciegouverneurs en vertegenwoordigers van burgemeesters van het Vlaamse Gewest, van mening dat het op te richten adviesorgaan zich moet situeren op het

niveau van de provincie en zeker geen nieuwe bevoogding mag inhouden. Ook de titel Hoge Raad voor de Gemeentefinanciën zal niet worden gebruikt.

De heren Cardoen, Van Keirsbilck en Verhaegen hebben een toelichting gevraagd over het gemeentefonds. Wat de nationale verdeelsleutel betreft heeft de Vlaamse Executieve beslist deze aangelegenheid aanhangig te maken bij het Overlegcomité Regering - Executieven en bij de negotiaties hieromtrent te stellen dat :

a. het criterium oppervlakte niet langer kan worden weerhouden ;

b. een oplossing dient gekozen uit volgende mogelijkheden :

- uitsluitend criterium bevolking
- uitsluitend criterium opbrengst personenbelasting
- de criteria bevolking en opbrengst personenbelasting
- de techniek van dotatie aan het Gemeentefonds te vervangen door de techniek van de ristomering
- in het kader van een eventuele uitbreiding van de fiscale bevoegdheid van de Gewesten en van de heffing van bepaalde belastingen door de Gewesten zelf zou de dotatie aan het Gemeentefonds kunnen verminderd worden met het bedrag van deze belastingen.

Zolang de discussie binnen de sleutel van de wet-Perin op de voorlopige gewestvorming gesitueerd blijft, ben ik voorstander van elke maximalistische oplossing voor Vlaanderen, bijvoorbeeld het bevolkingscriterium. Nochtans zou in principe en aansluitend bij de staatshervorming de financiële autonomie van elk Gewest als vuistregel dienen te worden voorgesteld. Rekening houdend met een status quo voor Brussel - zoals in 1980 beslist - zou op basis van de ristomering vervat in de gewone wet van 9 augustus 1980 op de hervorming der instellingen, volgende verdeling van de 7,65 % van de totale belastingopbrengst kunnen worden bekomen : 59,73 % voor Vlaanderen, 32,16 % voor Wallonië en 8,11 % voor Brussel.

Het voorstel heeft het grote voordeel dat het probleem in een volledig

Galle

nieuw daglicht wordt gesteld. In tegenstelling met de gewest sleutel van de staats hervorming van 1980, is in geen herzieningsclausule voorzien. Het probleem zou aldus bij een fundamentele benadeling van Vlaanderen – wat het geval is – opnieuw dienen bekeken te worden, wars van het bestaande discussiekader.

De interne verdeling van het gemeentefonds binnen het Vlaamse Gewest moet als gevolg van het totstandkomen van nieuw-Antwerpen vóór 31 december 1982 worden herzien.

Alhoewel het nog te vroeg is om een definitief standpunt ter zake te bepalen, zullen de voorstellen van collega Vankeirsbilck te gelegener tijd in de bevoegde commissie onderzocht worden.

De collega's Cardoen en Vankeirsbilck hebben ook om uitleg gevraagd over het stopzetten van de prefinanciering en over een investeringsfonds voor de betoelaging van werken.

Drie mogelijkheden worden ter zake onderzocht.

a. Het verlenen van de vaste belofte, op basis van het ontwerp en niet op basis van het aanbestedingsdossier. Dit betekent dat de toelage in kapitaal zou dienen uitbetaald te worden en niet via een lening bij het Gemeentekrediet.

b. Het globaal pakket aan kredieten dat voorzien is op de begroting voor betoelaging van werken wordt opgenomen in een investeringsfonds en op basis van vooraf bepaalde criteria onder de gemeenten verdeeld.

c. De huidige procedure wordt aangepast. Dit bevindt zich in het stadium van onderzoek en te gelegener tijd zal ik vanzelfsprekend met de Commissie voor ondergeschikte besturen in contact treden, ten einde deze zaak te bespreken.

De heer E. Vankeirsbilck : Mijnheer de Minister, mag ik even ingaan op de eerste van uw drie mogelijkheden. Moet voor uw eerste mogelijkheid

geen correctieformule gezocht worden waarbij men de betoelaging zou bepalen op het bedrag van het ontwerp. Bij een prijs offerte of bij een openbare aanbesteding kan men inderdaad een hoger bedrag of eventueel ook een lager bedrag hebben als prijsbieding dan het geraamde bedrag.

Ik denk dat aan een correctiefactor zal moeten gesleuteld worden, omdat de lokale besturen juist gaan bepalen in functie van de prijsbieding.

Minister M. Galle : Ik dank u voor deze opmerking. Een dergelijke correctiefactor zal in de reglementering worden ingebouwd.

Wat de vereenvoudiging van de procedures betreft, heb ik erop aangedrongen dat in het Overlegcomité Regering - Executieven dringend werk zou gemaakt worden van de beloofde wijziging aan de gemeentewet. In afwachting daarvan worden de mogelijkheden onderzocht, daar waar het kan zonder wijziging van de gemeentewet, om de procedures te vereenvoudigen.

Tot slot kan ik aan Collega Cardoen mededelen dat, indien er werkelijk meningsverschillen tussen de Ministers van de centrale regering en de Gemeenschapsministers zouden ontstaan, deze met wederzijdse goodwill in gemeen overleg kunnen worden opgelost.

Daarbij is de ene ten aanzien van de andere niet een ondergeschikt bestuur, maar een nevengeschikt bestuur.

De Voorzitter : De heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, ik wens eerst te antwoorden op de vragen in verband met de landinrichting gesteld door de heren De Seranno, Cools, Verberckmoes, Verwaet en door de dames Smet en De Loore-Raeymaekers.

Verwijzend naar de verschillende uiteenzettingen betreffende de diverse aspecten van de ruimtelijke ordening,

kan ik mededelen dat in de beleidsverklaring van de Vlaamse Regering het decreet op de ruimtelijke ordening en het ruimtelijke structuurplan voor Vlaanderen, als prioritair punt is opgenomen.

Wat het toekomstig decreet op de ruimtelijke ordening betreft, kunnen reeds enkele hoofdkrachtlijnen en principes naar voor worden gebracht.

Het nieuwe decreet moet een efficiënt, democratisch en hedendaags beleid op alle beleidsniveaus mogelijk maken, te weten : Vlaanderen, de provincies en de gemeenten.

In deze optiek zou het nieuwe decreet voorzien in een ruimtelijk structuurplan voor Vlaanderen, dat als sleutelstuk voor het beleid op niveau Vlaanderen kan aanzien worden en tevens het algemeen beleidskader vormt voor de andere beleidsniveau's.

In deze optiek zou de beleidsvisie op niveau Vlaanderen haar verlengstuk vinden in de streekplannen, welke gedacht worden op provinciaal niveau. De huidige streekcommissies werden inderdaad ook ingesteld per provincie.

De streekplannen, die eveneens opgevat worden als structuurplannen, kunnen het algemeen beleidskader scheppen voor het te voeren ruimtelijk beleid op niveau van de provincies.

Omdat de streekplannen als algemeen beleidskader noodzakelijkerwijze nog vrij algemeen zullen zijn, wordt voorzien deze verder te detaileren en uit te werken per onderdeel van de provincie en aldus worden ook substreekplannen voorzien.

De substreekplannen zouden dan voor de gemeenten, het algemeen beleidskader vormen, waarin het gemeentelijk structuurplan als beleidsformulering voor het gemeentelijk ruimtelijk beleid zich inschrijven.

Daar het structuurplanningsproces een continu planningsproces is, wordt aldus terugkoppeling en wederzijdse aanpassing tussen de verschillende plannen mogelijk. Aldus zal het mogelijk zijn, bij het substreekplan rekening te houden met gemeentelijke

Akkermans

structuurplannen, die ondertussen reeds tot stand zijn gekomen en een aanpassing voorzien in functie van de substreekplannen.

De huidige gewestplannen zijn opgevat als zoneringsplannen en vormen een beleidsinstrument dat noodzakelijk is tot afbakening van de verschillende zones. In het kader van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening zijn deze plannen te aanzien als algemene zoneringsplannen op niveau van de gemeenten.

Wat de planning in het algemeen betreft, probleem dat wordt te berde gebracht door mevrouw De Loore-Raeymaekers, kan men drie grote planningsdomeinen onderscheiden : de economische planning, de ruimtelijke planning en de socio-culturele planning, die aspecten heeft in de drie planningsdomeinen : economisch, ruimtelijk en socio-cultureel.

Ter voorbereiding van het ruimtelijk structuurplan wordt overwogen een studie te wijden aan een mogelijke coördinatie van deze drie **planningsdomeinen**.

De fysische inrichting van Vlaanderen, probleem dat ter sprake wordt gebracht door senator De Seranno, Voorzitter van de Commissie ruimtelijke ordening, vormt uiteraard het belangrijkste onderwerp van het ruimtelijk structuurplan voor Vlaanderen. Dit aspect zal voornamelijk in de tweede trap, met name het **structuurkader**, tot uiting komen.

Ik hoop dat onze gedachtenwisselingen in de commissie ruimtelijke ordening daartoe zullen bijdragen.

De verschillende geledingen die deze fysische inrichting bepalen, zullen aan bod komen in de diverse ruimte-behoevende factoren zoals landbouw, industriële vestigingen, infrastructuur, groene ruimten, huisvesting en dergelijke.

Wat het probleem van de landinrichting betreft, ter sprake gebracht door mevrouw Smet, is het volgende van belang.

Gelet op de raakpunten tussen de **ruil-**

verkaveling, de stedenbouw, de **land-**schapsbescherming, het natuurbehoud, het beheer van de onbevaarbare waterlopen en andere infrastructuurwerken moeten al deze deelfacetten inderdaad kaderen in een globaal beleid.

Voor zover het de planningsaspecten van de landinrichting aangaat, is het logisch dat deze zich inschrijven in de economische, ruimtelijke en socio-culturele planning. In dit opzicht is de landinrichting te aanzien als een sector met drie facetten. De detailuitwerking zal blijken uit de verdere vormgeving van het Ruimtelijk Structuurplan van Vlaanderen.

Deze beschouwingen geven dan ook een antwoord op de vragen van het geacht lid Verberckmoes, in verband met de relatie tussen de structuurplannen op de diverse niveaus en de coördinatie met de landinrichting.

Wat de uitvoering van het hierboven geschetste beleidsaspect aangaat deel ik de bezorgdheid om een eenvoudig instrumentarium te hebben voor de landinrichting. In de beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve is trouwens voorzien dat een coördinerend en homogeen decreet op de landinrichting moet tot stand komen, ten einde bij alle ingrepen in het landelijk gebied de belangen van land- en tuinbouw telkens te plaatsen in de socio-culturele, economische en ruimtelijke planning.

Inzake de vastlegging van een bepaling voor de landinrichting kan ik collega Vervaeke mededelen dat in de beleidsverklaring een voorlopige bepaling werd vastgelegd. Ik meen dat de heer Vervaeke zal aanvaarden dat wij in de werkzaamheden van de Commissie voor ruimtelijke ordening voor de uitdaging staan een vergelijking te vinden tussen de mensen die in deze landinrichting moeten werken, en dus een inkomen verwerven, en degenen die erin wandelen om van het landschap te genieten.

Wat een aantal concrete vragen betreft in verband met de ruilverkaveling te Meerdonk kan ik aan mevrouw Smet en de heren Anthuenis en Matthys mededelen dat het bij ministerieel besluit van 7 augustus 1975 voor-

geschreven onderzoek, naar het nut van de ruilverkaveling, uitwees dat deze cultuur-technische ingreep nuttig was.

Mevrouw De Backer-Van Ocken, toenmalig bevoegd Minister voor de ruilverkaveling in het Vlaamse Gewest, heeft dan ingevolge het resultaat van hogervermeld onderzoek en op basis van het verslag in een officieuze coördinatiecommissie (waarin een vertegenwoordiger zetelde van **natuurbe-**houd, monumenten en landschappen en ruimtelijke ordening) de blok grens voorlopig vastgelegd op 24 mei 1977 (zowat 1700 Ha).

In het voorjaar 1978 had de officiële neerlegging plaats van de stukken met name het kavelplan, de lijsten van eigenaars, de vruchtgebruikers, oppervlakten enzovoort.

Niettegenstaande enorme druk en stemmingmakerij onder meer via „gestencileerde bezwaarschriften”, werd de ruilverkaveling niet afgewezen door de meerderheid, noch inzake aantal, noch inzake de vertegenwoordigde oppervlakte.

Bij ministerieel besluit van 25 oktober 1978 kon de ruilverkaveling dus nuttig worden verklaard en kon aan de Koning worden voorgesteld voor het vastgestelde blok over te gaan tot de instelling van het ruilverkavelingscomité. Dit autonoomcomité dat rechtspersoonlijkheid bezit en in feite beslist over alles wat de betrokken ruilverkaveling betreft werd bij koninklijk besluit van 19 oktober 1979 ingesteld ; het heeft dus als taak de ruilverkaveling „Meerdonk” uit te voeren volgens de wet.

Het wordt bijgestaan door de Commissie van Advies, ingesteld bij ministerieel besluit van 19 oktober 1979, waarin vertegenwoordigers van de eigenaars en gebruikers en van verschillende landbouworganisaties zetelen.

Deze ruilverkaveling is niet zomaar een prestigeproject, doch beantwoordt aan de landbouw-economische noodzaak de exploitatievoorwaarden te verbeteren.

Zo laat bij voorbeeld de bestaande wegeninfrastructuur geen rationele

Akkermans

en economische bedrijfsuitbating toe. De ontsluiting aan goed verharde wegen is derhalve gebrekkig zodat, naast het behoud van de momenteel goed verharde wegen, er nog circa 26 kilometer te verbeteren en/of nieuw aan te leggen wegen noodzakelijk zijn.,

Met betrekking tot de vragen van de heren Cools en Verberckmoes in verband met de stadsvernieuwing is het duidelijk dat het besluit voornamelijk gericht is op renovatie en vernieuwbouw van bestaande woningen en slechts in tweede orde op aangepaste invulbouw. Overigens zal dit nog duidelijker tot uiting komen in de omzendbrief, die als leidraad van hoger vermeld besluit zal uitgevaardigd worden. In deze omzendbrief, die op 23 juni bij de Vlaamse Executieve werd ingediend staat vermeld dat binnen een herwaarderingsgebied het totaal aantal door dit besluit betoelaagbare en in groep nieuw te bouwen woongelegenheden, maximum één derde van het totaal woongelegenheden mogen bedragen. Hieruit blijkt dat, wat betoelaagbaar is door de wet-Bruynfaut, niet onder dit besluit valt.

Verder ben ik zo vrij te verwijzen naar artikel 18 van het besluit waarin vermeld staat dat werken binnen een herwaarderingsgebied, die deel uitmaken van een stads- of dorpsherwaarderingsoperatie alleen op grond van dit besluit subsidies verleend worden.

Vermits een herwaarderingsgebied een gebied is dat prioritair in aanmerking komt om geherwaardeerd te worden zal de renovatiepremie dan ook hoger liggen dan de vroegere saneringspremie.

In dit gebied zal de verkrotting en de leegstand het grootst zijn, dit gebied moet dan ook eerst aangepakt worden. Verder dient deze renovatiepremie ook te slaan op een aangepaste invulbouw of nieuwbouw.

Buiten een herwaarderingsgebied gelden de premies in de huisvesting, saneringspremie, bouwpremie.

Wat het sociaal grondbeleid aangaat kan ik verwijzen naar het voorstel van decreet, dat op 16 juni 1982 door de

Vlaamse Raad werd goedgekeurd en dat de mogelijkheid biedt de **gewest**-waarborg te verlenen aan de leningen die door openbare besturen en instellingen worden aangegaan voor het verwerven en bouwklaar maken van gronden. Bovendien kan het Vlaamse Gewest een tegemoetkoming verlenen in de lasten verbonden aan de verrichtingen van sociaal grondbeleid ten behoeve van de woningbouw.

Op de begroting van het Vlaamse Gewest werd daartoe een krediet van 100 miljoen frank ingeschreven.

Een voorstel van uitvoeringsbesluit van genoemd decreet hoop ik spoedig aan de Vlaamse Executieve te kunnen voorleggen.

In dit verband wil ik nog aanstippen dat dit grondfonds tegemoet komt aan de sinds lang geuite wens **prijnsregulerend** op te treden.

Inzake de aankoop van bossen en groengebieden ben ik het met de heren De Seranno en Verberckmoes eens dat de Gemeenschap de hoge rentelasten voor deze verwervingen niet kan blijven dragen.

Wij doen ons best om wat effectief aangekocht werd ook te betalen. Een aantal vastleggingen tot aankoop van voorgaande jaren zal gezien de tekortschietende ordonnanceringsmiddelen moeten geschrapt worden. Anderzijds zullen de beschikbare aankoopkredieten gericht worden op de aanvulling van bestaande complexen staatsbossen en natuurreservaten en, waar mogelijk, op de veiligstelling van de meest waardevolle natuurterreinen.

Het Vlaamse bospatrimonium is ongelijk verdeeld over de provincies en versnipperd. De bijna 80.000 hectaren privé-bos, die 68 procent van het Vlaamse bosareaal vormen, worden belast met een successierechtenstelsel dat aanleiding geeft tot kappingen bij iedere erfopvolging.

Ik zie het als een prioriteit om, met verwijzing naar wat de heer De Seranno daarover heeft gezegd, maatregelen te ontwikkelen voor de instandhouding en het optimaal beheer van alle bossen.

Het in de beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve aangekondigde bosdecreet, ter vervanging van het oude boswetboek, zal daartoe moeten uitgebouwd worden tot een geschikt instrument, na het realiseren van het decreet op de landinrichting.

Als laatste punt van mijn uiteenzetting wil ik antwoorden op de vraag van mevrouw Tyberghien in verband met de sleufsilos.

In antwoord op de vraag of sleufsilos onderworpen zijn aan het voorafgaand advies van de gemachtigde ambtenaar bij het Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening en aan de medewerking van een architect, moet ik bevestigend antwoorden.

Wat de verplichting betreft inzake de opmaak van de plannen door een architect moet er op gewezen worden dat het desbetreffend **uitvoerings**besluit van de stedebouwwet getroffen werd in toepassing van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van de architect. De toepassing van deze wet ressorteert onder de bevoegdheid van de Minister van Middenstand.

Met betrekking tot het voorafgaand advies van de gemachtigde ambtenaar, kan ik u mededelen dat op dit ogenblik de normen worden onderzocht waaraan zal moeten voldaan worden, meer bepaald inzake de afmetingen van deze bouwwerken om vrijgesteld te worden van deze procedure en aldus als een zogenoemd „klein werk” te kunnen worden beschouwd.

Ik kan U verzekeren dat deze aangelegenheid met voorrang wordt behandeld en dat een voorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 december 1981 binnenkort aan de Vlaamse Executieve zal worden voorgelegd.

Mevrouw J. De Loore-Raeymaekers : Mevrouw de Voorzitter, mag ik nog even iets aan de Minister vragen ?

Wanneer u, mijnheer Akkermans, bij de heroriëntering van de ruimtelijke ordening niet van bij het begin het ecologisch facet inbouwt, hoe kan u dan ooit het natuurbehoud tillen uit en boven het verdomhoekje waarin u

De Loore-Raeymaekers

en uw voorganger van landbouw het hebben weggestopt.

Ik zou dan ook graag vernemen wat u in verband met het natuurbehoud wil doen.

Minister P. Akkermans : Ik dacht dat ik dat duidelijk tijdens mijn uiteenzetting heb gezegd. Ik heb geantwoord dat er een coördinatie moet zijn tussen de drie facetten. Ik meen dat ik niet anders kon antwoorden dan dat de drie facetten zeer belangrijk zijn om het structuurplan voor Vlaanderen in de toekomst mogelijk te maken. Ik hoop dat wij in de beste verstandhouding deze drie facetten samen zullen kunnen behandelen.

Mevrouw J. De Loore-Raeymaekers : Mijnheer de Minister, ik denk dat wij naast elkaar praten. Ik vraag uitdrukkelijk uitleg over het vierde facet, het ecologische.

Minister P. Akkermans : Voor mij mag u dat als vierde facet daaraan toevoegen. Voor mij is het inbegrepen in het natuurbehoud in het algemeen.

De heer D. Vervaeke : Mijnheer de Minister, in verband met het ecologisch facet vind ik het goed wanneer u zegt dat het voortdurend verweven is met de andere facetten. U kunt het niet apart behandelen. Pas wanneer u het samen met de andere facetten behandelt zal er een oplossing komen in verband met vele ecologische problemen.

Ik neem aan dat mevrouw De Loore-Raeymaekers het goed meent, maar het zou fout zijn het apart te behandelen.

Minister P. Akkermans : Het is niet mijn bedoeling het afzonderlijk te behandelen. Het is wel mijn bedoeling het samen met de andere facetten te verweven.

De Voorzitter : De heer Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, heeft het woord.

Minister J. Buchmann (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, geachte collega's, wij danken de heer Denys, verslaggever van de Commissie huisvesting voor het zeer degelijk en objectief verslag betreffende de besprekingen

in deze commissie.

De beleidsopties worden door twee factoren gelimiteerd, namelijk de opgelegde budgettaire beperkingen enerzijds, en de opslorping van een belangrijk deel der beschikbare middelen door de zware schuldenlast uit het verleden anderzijds.

Deze zware schuldenlast houdt verband met de pretinancieringstechniek die jaren geleden werd ingevoerd en die zowel geldt voor de investeringskredieten in de openbare sociale huisvestingssector als voor het premiestelsel in de particuliere sector.

Tot staving van voorgaande citeren wij enkele cijfers, opgesteld door de financiële diensten van de NMH, de NLM en het Woningfonds van de Bond der Grote Gezinnen.

Voor 1982 moeten wij een schuld betalen, geglobaliseerd voor deze drie maatschappijen, van 12 miljard 871 miljoen zonder bouwstop en met een bouwstop van 13 miljard 252 miljoen.

Ik bespaar u al de cijfers. Maar, voor de collega's die belangstelling hebben, ik denk hier speciaal aan de heer Coppieters die deze cijfers in twijfel trok, heb ik de bedragen bij. Ik zal ze hem graag overhandigen.

Nochtans wens ik een bijzonder jaar te citeren, namelijk 1987. In 1987 zal men zonder bouwstop 41 miljard 587 miljoen betalen in het Vlaamse Gewest. Met een bouwstop betaalt men nog altijd 31 miljard 518 miljoen.

Het totaal dat wij zullen moeten betalen in 1990 : zonder bouwstop 219 miljard 239 miljoen ; en met bouwstop 135 miljard 388 miljoen.

Mijnheer Coppieters, u citeerde gisteren het cijfer van 925 miljard maar dit omvat de totale schuld van één maatschappij indien wij gewoon laten voortbouwen. Ik heb u trouwens tijdens uw uiteenzetting gewezen op het feit dat wij geen 5 procent verhoging per jaar berekenen in deze cijfers. Wij voorzagen enkel in 5 procent inflatie. Slechts 5 procent ! Deze cijfers zijn gebaseerd op 1982. De cijfers liggen in 1982 10 procent lager dan in 1981, zoals u weet. Dit betekent dat wij zeer voorzichtig zijn geweest in onze prognoses.

Deze 925 miljard - 925 miljard 500 miljoen op precies te zijn - is de totale schuld die voor de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting zal moeten worden betaald door de drie Gewesten en door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting zelf.

Dit sluit aan bij de uiteenzetting van de heer De Seranno. Hij stelde dat men 270.000 frank per jaar aan intrestlast per woning moet betalen.

Deze cijfers staven zijn bewering.

Dit is de reden waarom wij bepaalde accenten in ons beleid hebben gelegd.

De heer A. Coppieters : Ais u mij toelaat, dan wil ik er toch even op wijzen dat ik vooral de aandacht heb gevestigd op het feit dat wij met het nieuwe beleid dat wordt nagestreefd en waarin meer aan vernieuwbouw zou worden gedaan dan aan nieuwbouw, aan lagere bedragen per wooneenheden zullen komen. Daardoor zal ongetwijfeld de trend van 5 procent inflatie niet worden bereikt. Ik heb er bovendien ook op gewezen dat men bij de verdeling van de lasten, zoals u trouwens zelf tijdens de commissievergadering heeft gezegd en zoals trouwens uit het verslag blijkt, naar een herziening moet streven.

Ik heb er ook op willen wijzen dat alleen al het citeren van de 925 miljard aan de pers op de mensen als dooddoener een sterke indruk maakt. Wij mogen niet vergeten dat er, zij het dan langs de nationale begroting en langs de nationale middelen, heel wat inkomsten uit de bouw voortspruiten. De verhouding tussen de gewestelijke begrotingen en de nationale begroting moet het voorwerp uitmaken van afzonderlijke besprekingen. De lasten mogen echter niet alleen worden verhaald ten koste van de sociale woningbouw.

Minister J. Buchmann : Dat is ook onze bedoeling niet. Dit hebben wij nooit geponoerd noch gezegd.

Wij spreken niet over sanering of renovatie. Het ligt helemaal niet in onze bedoeling te komen tot een bouwstop. Dit wil ik toch duidelijk maken.

Trouwens, voor 1982 hebben wij slechts 10 procent minder gegeven voor de bouw in tegenstelling tot onze Waalse collega's. Zij halveerden het

Buchmann

bedrag. Toch moeten wij in 1985 21 miljard 473 miljoen betalen met een bouwstop. Dit is ongeveer het dubbele van vandaag. Dit is ons probleem. Indien men dit niet wil begrijpen komen we tot vreselijke problemen.

Het gestelde huisvestingsbeleid is ingegeven door sociale bewogenheid, om zowel de minst bedeelden een aangepaste woongelegenheden te bieden, als om de tewerkstelling in de bouwnijverheid te activeren, of zijn 100.000 werkloze bouwvakkers misschien geen sociaal probleem?

Na diepgaande consultaties met de ter zake betrokken partners bleek dat een relance in de bouwsector niet alleen kon gestimuleerd worden door een verlaging van de BTW-tarieven, die een nationale aangelegenheid zijn, maar dat gelijklopend in het Vlaamse Gewest adequate ondersteuningsmaatregelen moesten getroffen worden.

Wij willen tegemoetkomen aan de Vlaamse volksraad om voor zoveel mogelijk gezinnen eigendomsverwerving mogelijk te maken door een verkoop aanbod van een gedeelte van het woonpatrimonium van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en haar erkende vennootschappen aan sociale prijzen; tezelfdertijd zal dit een ruimere armslag bieden aan deze openbare bouwmaatschappijen en een vermindering van de schuldenlast betekenen voor het Vlaamse Gewest.

Verscheidene sprekers hebben gewezen, zowel voor de bouw- als voor de saneringspremies op de verhoging van het inkomstenplafond tot 1.500.000 frank.

De beslissing van de Vlaamse Executieve ligt in het streven naar uniformiteit: eenzelfde norm wordt immers gesteld in het Besluit van de Vlaamse Executieve van 17 februari 1982 voor het bekomen van een tussenkomst in de leningenlast van maximum 3,5 procent rentevoet gedurende drie jaar. In het besluit van de Vlaamse Executieve van 2 juni 1982 inzake de renovatiepremie bij stads- en dorps herwaarderingsoperaties werd boven-

dien geen plafond aangegeven.

Ten onrechte heeft collega Van Boxelaer op deze tribune verklaard dat het besluit inzake de bouwpremie op een onwettige basis steunt wat het gestelde inkomensplafond betreft. Wat het begrip „personen met bescheiden inkomsten” aangaat wordt in artikel 32 van de Huisvestingscode verwezen naar de voorwaarden vastgesteld in het koninklijk besluit, nu Besluit van de Vlaamse Executieve.

Het vorige koninklijk besluit inzake de bouwpremie van 10 augustus 1967 werd eerst vervangen door het koninklijk besluit van 25 augustus 1980 en nu door het Besluit van de Vlaamse Executieve van 31 maart 1982 over dezelfde materie, daarin wordt als inkomensgrens 1.500.000 frank aangegeven. Dit alles impliceert de wettelijkheid van de genomen beslissingen.

Ten slotte worden in het nieuwe besluit van de Executieve betreffende de bouwpremie een reeks beperkingen uit sociale overwegingen ingebouwd, zoals het verbod volledig eigenaar te zijn van een andere woongelegenheden, de beperking van de woonoppervlakte, de verplichting zelf de woongelegenheden te bewonen.

Voorts moet aangestipt worden dat het uniform verhogen van de bouwpremie van 100.000 naar 120.000 frank ongetwijfeld een verbetering is voor iedereen en dus ook voor de minst-gegoeden.

De heer M. Olivier : Dit is toch niet waar, mijnheer de Minister.

Minister J. Buchmann : Als wij 20.000 frank meer geven, is dit toch een verhoging.

De heer M. Olivier : Ik zou u wel willen geloven, mijnheer de Minister, maar ik doe u toch opmerken dat vroeger de premie 100.000 frank bedroeg, te verhogen met een premie van 15.000 frank voor dubbele beglazing en nog eens 5.000 frank voor het aanleggen van een regenwaterput. Een optelling is vlug gemaakt. Er is dus geen sprake van een verhoging van de premie. De enige verhoging zit in de toeslag voor kinderlast.

Minister J. Buchmann : Laten wij niet

praten over de aanleg van een regenwaterput want dit was meestal beperkt tot een plastiek vat dat in de grond werd gestopt.

Men geeft nu toch 20.000 frank meer en ook bij kinderlast is er een verhoging met 20 procent. U gaat toch niet beweren dat de minder-gegoeden worden benadeeld.

De heer M. Olivier : Mijnheer de Minister, ik heb in mijn uiteenzetting al opgemerkt dat iemand met een bruto-inkomen van 150.000 frank per maand - wat u als een bescheiden inkomen beschouwt, waar ik het niet mee eens ben - diezelfde bouwpremie van 120.000 frank heeft als een gezin met een bruto-inkomen per jaar van 500.000 frank.

Minister J. Buchmann : U hebt gisteren voorgesteld de bouwpremie op 300.000 frank te brengen voor gezinnen met een inkomen tot 500.000 frank per jaar, en op 200.000 frank voor gezinnen met een inkomen van 500.000 en 750.000 frank, en op 100.000 frank voor gezinnen met een inkomen tussen 750.000 frank en 1 miljoen.

Ik heb de berekening laten maken wat dit zou kunnen kosten. Ik vind het spijtig dat u dit niet heeft gedaan want dan zou u beseffen hoe onredelijk uw voorstel is.

Heel dat geval kost 2,5 miljard meer. Alvorens dergelijke beweringen hier op de tribune uit te spreken, zou men de berekeningen moeten maken.

De heer M. Olivier : Wij hebben al veel berekeningen gemaakt.

Minister J. Buchmann : U hebt daarstraks gesproken over de sociale aspecten van de werkloosheid in de bouwsector waar 100.000 werklozen zijn. Ik zou die heel graag opnieuw aan het werk krijgen, mijnheer Olivier.

De heer M. Olivier : Wij ook, mijnheer de Minister. Wij hebben voorstellen gedaan maar u hebt ze niet aanvaard.

De heer A. Coppieters : Wij ook zouden graag helpen berekeningen maken.

U hebt gezegd dat de premies niet zouden worden verminderd maar wel

Coppieters

vermeerderd. In mijn betoog heb ik trouwens voorbeelden aangehaald.

In de eerste plaats, tot op 1 mei van dit jaar, zou een gezin met drie kinderen ten laste, dat voor de aankoop van een oude woning, een verwervingspremie samen met een **saneringspremie** aanvraag, een bedrag hebben kunnen ontvangen van 350.000 frank. Krachtens de nieuwe wet is dit bedrag tot 250.000 frank gedaald.

In verband met de saneringspremie op zichzelf, geef ik toe – en ik ben daar blij om en dank u daarvoor – dat u opnieuw de 50 procent saneringspremie hebt ingevoerd. Ik vind het nochtans spijtig dat de inkomensgrens ter zake naar beneden werd getrokken.

Vroeger kon de 50 procent saneringspremie worden verkregen door een gezin met een inkomen tot 441.000 frank, vermeerderd met meer dan 37.000 frank per kind ten laste, wat nu toch weer naar beneden is gebracht tot respectievelijk 400.000 frank en 30.000 frank.

Mijnheer de Minister, ik geef toe dat het met de huidige budgettaire mogelijkheden niet altijd gemakkelijk is. Maar als dat dan toch weer hier of daar moet worden vertaald door een inlevering van de allerkleinsten, kan ik dat niet anders dan een sociale achteruitgang noemen.

Minister J. Buchmann : Mijnheer Coppieters, wij kunnen voorbeelden blijven aanhalen. Ik ook kan er u verschillende aanhalen waar het dan veel voordeliger uitvalt in de huidige situatie. Wanneer een reglementering wordt gewijzigd zijn er altijd grensgevallen, waarbij meer of minder wordt bekomen.

Mijn bedoeling was bij de herziening van de premies, enerzijds meer aan sanering te doen, door het feit dat een verwervingspremie slechts zou worden gegeven ingeval gesaneerd wordt. Ik kom daar straks op terug, want verscheidene collega's hebben daar gisteren ook over gesproken. Het is de bedoeling geweest geen verwervingspremie te geven enkel alleen om te verwerven. Een verwervingspremie

kan worden bekomen als ze binnen de vijf jaar wordt aangevraagd, als men wil saneren, dan heeft men nog drie jaar tijd om die sanering uit te voeren. Dus, om het even wie een woning koopt en deze saneert, krijgt automatisch de verwervingspremie.

De heer A. Coppieters : Het spijt mij, mijnheer de Minister, maar wat aan de diensten van het beleid en aan u zelf schijnt te ontsnappen is dat heel wat personen die oude woningen kopen en daarin saneringswerken uitvoeren, deze spreiden over een zeer lange termijn, heel vaak binnen de drie gestelde jaren niet aan de voorziene bedragen komen die als voorwaarde worden gesteld om de premie te bekomen. Zeer vele personen – ik zal u concrete voorbeelden aanhalen indien het nog niet duidelijk is – die vroeger een oude woning kochten om daaraan jaar in jaar uit te werken en ze aldus gezond te maken, wat onze woningmarkt helpt op peil te houden, wat buurten helpt in leven te houden, zullen nooit aan de voorwaarden voldoen om van een saneringspremie te genieten en dus ook voortaan in feite nooit aanspraak kunnen maken op de verwervingspremie. Ik heb de indruk dat dit aan de aandacht ontsnapt. Daarom zou ik willen vragen daar een ernstige studie over te maken.

Ik heb gezegd dat ik concrete voorbeelden zou aanhalen.

Het moet u bekend zijn dat, wanneer iemand de saneringspremie aanvraagt, hij vooraleer het recht daarop te verwerven het bezoek krijgt van een inspecteur, die nagaat of de woning volledig aan de voorwaarden van een gezonde woning beantwoordt. Daarin is men zeer streng, zodanig dat mensen, die vaak 100.000 à 200.000 en meer franken aan verbeteringswerken voor hun woning besteden, toch nog niet voor honderd procent aan de voorwaarden beantwoorden, met als gevolg dat zij de saneringspremie niet kunnen genieten. Welnu, die mensen verliezen dubbel, én de saneringspremie, én wat zij tot op dit ogenblik konden krijgen, met name de verwervingspremie. Ik vind dat een achteruitgang.

De stelling dat alleen officieel vastgelegde normen in staat zijn de sanering

van oude woonwijken te helpen bevorderen, is verkeerd.

Minister J. Buchmann : Ik begrijp u niet. Indien wij geen normen stellen, op welke wijze moeten wij dan werken ?

De heer M. Olivier : Zeer juist.

Minister J. Buchmann : Wanneer wij het, zonder normen moeten doen, kunnen we gewoon St.-Niklaas spelen en aan iedereen 120.000 frank, plus een bepaald bedrag per kind, toekennen. Dat kan toch niet, mijnheer Coppieters.

De heer A. Coppieters : Ik heb niets tegen de normen. Wat u blijkbaar ontgaat, mijnheer de Minister, is dat duizenden woningen in ons Vlaams land gezond werden gemaakt alleen doordat men de verwerving van die woningen heeft gepromoveerd – en men weet dat iedere Vlaming, die eigenaar wordt van een woning, ook al is het een oude woning, en daartoe was de verwervingspremie een behoorlijke stimulans, aan die woning werkt tot bijna zijn laatste dag – waardoor wijken, die anders leeglopen en verkrotten, nu gezond kunnen blijven.

Minister J. Buchmann : De eigenaars kunnen vandaag nog steeds een premie krijgen, want indien zij de woning saneren hebben zij recht op de verwervingspremie.

Mevrouw De Backer-Van Ocken heeft gesproken over de leningen uitgeschreven door het Woningfonds. Dienaangaande heb ben wij vastgesteld dat er voor 1982 een saldo blijft van 661 miljoen. Het was dan ook noodzakelijk aan het Woningfonds machtiging te verlenen tot uitgifte van een lening van 6 miljard frank als dekking van de behoeften voor 1982.

Deze behoeften vergden dat het ontleenvermogen, rekening houdend met het aantal in behandeling zijnde dossiers en met de delgingen van kapitaal en interest op uitstaande leningen, 100 procent van het investeringsprogramma voor 1982 zou bedragen. Dit betekent dus 6 miljard 523 miljoen, waarvan 4 miljard 200 miljoen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Voor de uitgifte van leningen door het

Buchmann

Woningfonds dient thans dezelfde procedure te worden toegepast als voor de leningen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, met name het verlenen van staatswaarborg door de Ministerraad op voorstel van de Executieven.

De Vlaamse Executieve heeft tijdens haar vergadering van 5 mei 1982 haar goedkeuring uitgesproken ten aanzien van deze leningsmachtiging ten bedrage van 6 miljard.

Wij hebben aan de Minister van Financiën gevraagd deze leningsmachtigingsaanvraag bij de Ministerraad in te dienen.

De Waalse en Brusselse Executieven blijken nu ook hun goedkeuring te hebben gehecht aan bedoelde machtiging, zodat kan verwacht worden dat de Ministerraad eerstdaags zal beslissen over de machtiging tot uitgifte van een lening van 6 miljard door het Woningfonds.

Overeenkomstig de bepalingen van de ministeriële besluiten van 9 en 26 maart 1982, heeft het Woningfonds zich ertoe verbonden ten minste 30 procent van de nieuwe lening bij voorrang te besteden aan sanering.

De heer Bob Cools heeft, op de hem eigen wijze, gezegd dat de verwervingspremie gecamoufleerd is.

Hij meent dus dat ze nog steeds bestaat, maar dat ze, door ze te koppelen aan de saneringspremie, gecamoufleerd is. Het is misschien juist dat wij dit systeem slecht aan de man hebben gebracht en dat wij daar wellicht iets zullen moeten aan veranderen.

De heroriëntering van ons beleid ligt, in tegenstelling met wat de heer De Loor heeft beweerd, in de lijn van de politiek van vernieuwbouw die als leidraad doorheen de beleidsnota-Huisvesting loopt. Indien wij **verwervingspremie**s zouden uitkeren zonder de verplichting tot het uitvoeren van saneringswerken, zou geen enkele waarborg bestaan dat ons verouderd woningpatrimonium werkelijk zou worden gesaneerd.

De bewering van de heer Cools dat de

verwerving onmiddellijk moet gepaard gaan met sanering is trouwens onjuist. De premie kan worden aangevraagd tot maximum vijf jaar na de aankoop en dan krijgt men nog drie jaar de tijd om de saneringswerken uit te voeren. De afschaffing van de „verwervingspremie-zonder-meer” is dus geen onbegrijpelijke maatregel. Rekening houdend met de budgettaire beperkingen werden prioriteiten vastgelegd in de betoelaging van de huisvesting in de privé-sector. Eén van de prioriteiten was ontegensprekelijk de vernieuwbouw.

Dat er een achterstand is in de verwerking van de verwervingspremies hebben wij reeds geconstateerd bij onze ambtsaanvaarding. Dat deze achterstand nog aangroeit, is een gevolg van het feit dat de verwervingspremies werden behandeld door BTK-ers. Collega Coppieters weet, net als iedereen in dit halfroond, dat dit project niet meer kon worden verlengd. Wij hebben dan ook onmiddellijk via de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, die bevoegd is voor de personeelsaangelegenheden, bij de bevoegde nationale voogdijminister aangedrongen om dringend personeel ter beschikking te stellen. U kan begrijpen dat een zo vlug mogelijke afhandeling van deze dossiers mij een persoonlijk genoegen zou doen omdat ik, juist zoals voor de andere premies, ernaar streefde de burger zo spoedig mogelijk het geld ter beschikking te stellen waarop hij recht heeft.

Het weze mij toegestaan op te merken dat er betreffende de herwerking van het premiestelsel nogal wat onnauwkeurigheden werden gedebiteerd. Zo had de heer De Loor het onder meer over de afschaffing van de kooppremie, de wijziging van de verhuis-, installatie- en huurtoelage, de afschaffing van de permanente huurtoelage van bejaarden, terwijl aan al deze premies niet werd geraakt.

Wat de saneringspremies betreft, mijnheer Coppieters, zijn wij reeds uitgepraat.

Aan de heer Olivier, die vragen gesteld heeft in verband met het splitsen van het Woningfonds, heb ik reeds geantwoord.

Wat de regionalisering van de huisvestingsmaatschappijen betreft, hebben de heren Coppieters en Van Boxelaer een aantal vragen gesteld.

Wij verwijzen hier naar de beleidsverklaring die de Vlaamse regering bij de Vlaamse Raad heeft ingediend en naar de beleidsnota-Huisvesting die bij de begroting werd gevoegd.

De Vlaamse Executieve heeft mij, tijdens haar vergadering van 2 juni jongstleden, belast om een werkgroep samen te stellen die onmiddellijk haar aandacht aan dit probleem moet wijden. Na drie vergaderingen met de verantwoordelijke ambtenaren kunnen wij met genoegen zeggen dat een tussentijds verslag vóór het reces aan de Vlaamse Executieve zal worden voorgelegd. Op basis van bepaalde opties die moeten genomen worden, zal de ontwerp tekst van een decreet worden geponeerd.

Mijn interesse werd ook geweldig getrokken naar de problematiek van de provincie Limburg die door collega Kelchtermans werd naar voor gebracht.

Op basis van cijfers in verband met de woonbehoeften enerzijds, en het aantal gerealiseerde woningen anderzijds heeft hij op een scherpe wijze het woningtekort in deze provincie, met een zeer jonge bevolking, aangetoond.

Wij beloven collega Kelchtermans dat wij dit probleem dringend gaan onderzoeken en alles doen wat mogelijk is om aan deze toestand verbetering aan te brengen.

Wij hebben met veel aandacht geluisterd naar collega Flamant die een lans heeft gebroken voor de woningbouw van bejaarden en minder-validen.

Aan de hand van cijfers heeft hij aangetoond dat de maatschappijen in het verleden onvoldoende interesse hebben getoond om aangepaste woningen voor deze categorieën te bouwen. Zonder ons uit te spreken over de wijze van beheer kunnen wij beamen dat wij volledig achter de inhoud staan van het wetsvoorstel van collega Grootjans dat op 6 januari 1976 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd neergelegd en dat betrekking

Buchmann

had op „de bevordering van de bejaardenhuisvesting met zelfbeheer”.

Wij gaan niet nalaten, eventueel na ruggespraak met andere collega's, dat voorstel dringend en ernstig te onderzoeken. **(Applaus bij de PVV en CVP)**

Mevrouw R. De Backer-Van Ocken : Mijnheer de Minister, wij hadden een vraag gesteld of één van de voornaamste oorzaken van het niet hernemen van de bouwactiviteiten het gevolg was van het feit dat vanwege de erkende financieringsmaatschappijen te weinig kredieten ter beschikking worden gesteld tegen wat we zeker geen sociale rentevoet kunnen noemen, maar wat wel iets minder was dan de gebruikelijke rentevoet. Kan daar wat aan gedaan worden ?

Minister J. Buchmann : Het behoort niet tot onze bevoegdheid aan de privé-maatschappijen te zeggen dat zij goedkoper krediet moeten verlenen. Ik ben wel van oordeel dat dit één van de oorzaken kan zijn voor deze zwakke bouwactiviteiten. Niettemin moet ik zeggen dat er nog steeds een enorme belangstelling voor het bouwen bestaat. Ingevolge onze campagne die drie weken geleden van start is gegaan hebben wij tot hiertoe méér dan tienduizend aanvragen om inlichtingen ontvangen. Dit bewijst toch dat er een enorme belangstelling bestaat. Deze aankondigingen verschenen slechts twee maal in de krant. Bij elke aankondiging ontvingen wij tussen de 5.000 en 6.000 aanvragen.

Mevrouw R. De Backer-Van Ocken : Ondertussen wordt er echter niet gebouwd. De mensen hebben geen geld en krijgen er ook geen, dat is de grote moeilijkheid.

Minister J. Buchmann : Ik ben het met u eens.

De heer M. Olivier : Mijnheer de Minister, een duizendtal personen hebben na 1 mei een laattijdige aanvraag ingediend voor het bekomen van verwervingspremies. Deze mensen hebben toen gehandeld in de geest van de toenmalige reglementering. Zij verzamelden de nodige formulieren. Nadien werden zij voor een voldoende

feit gesteld. Inderdaad, het besluit verscheen slechts op 30 april en zij bevonden zich dus in de onmogelijkheid hun aanvraag in te dienen.

Ik zou u met aandrang willen verzoeken – hoewel dit niet zo een grote budgettaire weerslag heeft – toch aan deze aanvragen tegemoet te willen komen en vooral in de geest van de vroegere reglementering te willen handelen.

Minister J. Buchmann : Wij behandelen die dossiers met zachtheid.

De Voorzitter : De heer F. Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren : Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, ik wil zeker deze discussie niet rekken. Ik kan begrip opbrengen voor de toekenning van premies en subsidiëringen, maar ik wil dan toch vragen dat de regering niet uit het oog zou verliezen dat deze subsidiëringen worden verleend om de werkgelegenheid te bevorderen. Men mag premies geven zoveel men wil, het zal niets helpen indien men hierdoor niet de werkgelegenheid in de hand werkt.

De Voorzitter : Mijnheer G. Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen : Mevrouw de Voorzitter, wij hebben hier ongetwijfeld een nogal scherpe discussie gehad. Het is normaal dat in de Vlaamse Raad duidelijke vragen worden gesteld. In naam van mijn fractie wil ik uitdrukkelijk stellen dat deze discussie niets afdoet aan de achting en waardering die wij hebben voor de Gemeenschapsminister van huisvesting wiens inspanningen wij waarderen om te pogen tot een gezonde situatie inzake huisvesting te komen. **(Applaus bij de CVP en de PVV)**

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, waarde collega's, laat mij toe alle collega's, die gisterenavond, bij de bespreking van de begroting van cultuur zijn tussenbeide gekomen vooreerst te danken voor de constructieve wijze waarop zij allen,

het budget voor 1982 onderzocht hebben. Deze bespreking is aldus voor mij een steun.

Sommigen onder u hebben gezegd : „Wij hadden een ander beleid verwacht”, en hebben daarbij verwezen naar dag- en weekbladartikelen, waarin geschreven werd dat ik een ander beleid zou voeren.

Ik zou op mijn beurt naar persartikelen willen verwijzen, waarin ik gezegd heb dat ik slechts wijzigingen zou kunnen doorvoeren vanaf de begroting 1983.

Inderdaad, wat de huidige begroting betreft, deze werd slechts bijgeschaafd.

Fundamentele wijzigingen konden niet doorgevoerd worden, en wel om de volgende redenen :

1. In april moesten wij onze begroting indienen, zodat wij slechts een paar maanden tijd hadden om deze op te stellen.

2. Er bestaat steeds zoiets als de continuïteit van het beleid. Zeker is zulks het geval voor Cultuur, waarvan minstens 80 procent der uitgaven bij decreet verplichte uitgaven zijn met betrekking tot wedden en lonen en subsidies.

3. De drastische, budgettaire beperking was niet alleen het gevolg van de economisch-financiële crisis, maar ook voor de al te schaarse middelen die de Nationale Regering ter beschikking stelt van de Gemeenschapsregering.

Alzo begrijpt men dat het voor het budget 1982 onmogelijk was wijzigingen door te voeren. Dit zal maar kunnen vanaf het budget 1983. Maar nu reeds wil ik waarschuwen voor overdreven verwachtingen, vermits wij naar alle waarschijnlijkheid in de herfst van dit jaar onze begroting 1983 zullen opstellen, waardoor de tijdruimte om wijzigingen door te voeren, bij voorbeeld via gewijzigde decreten, zeer beperkt is.

Niettemin wil ik, bij deze begroting, toch even enkele grote opties naar voren brengen, die ik met de tijd hoop te realiseren.

Poma

1. De rechtstreekse uitbetaling, via een centrale loondienst, van de wedden en lonen, van allen die thans die wedden en lonen via subsidies moeten ontvangen.

Alle gesubsidieerde organisaties en verenigingen, verklaren dat zij een som geld op de banken hebben staan, ongeveer gelijk aan het jaarlijkse subsidiebedrag. Deze som wordt geleend aan hogere interest, ongeveer 15 procent. Dit betekent een verhoging van de jaarlijkse uitgaven met 15 procent, die rechtstreeks naar de banken gaat. Om hieraan voor een groot gedeelte te verhelpen, vermits 80 procent van de subsidies lonen en wedden zijn en 20 procent werkingskosten, zal ik trachten, zo mogelijk vanaf 1 januari 1983, - deze datum zal echter afhangen van de administratie - de lonen rechtstreeks te laten uitbetalen, via een centrale dienst.

Ik heb mij hierbij laten leiden door het voorbeeld van het vrij, katholiek onderwijs. Vroeger werden de wedden van het onderwijzend personeel in dit onderwijs via subsidies uitbetaald, nu rechtstreeks door het Rijk.

Ik kan mij niet voorstellen dat deze wijze van uitbetalen een aanslag betekent op de vrijheid van dit onderwijs. Zo ook zal de door mij vooropgestelde wijze van betalen ook geen aanslag op de vrijheid van de betrokken verenigingen en organisaties betekenen. Deze wijze van betaling heeft drie voordelen :

1. Voor de betrokken personen : zij zullen rechtstreeks, maandelijks hun loon krijgen.
2. Voor de verenigingen en organisaties : zij zullen nog alleen, in het slechtste geval, hun werkingskosten moeten lenen, wat betekent dat hun bankkosten met 80 procent zullen verminderen.
3. Voor de rijksadministratie : hierdoor zal geweten worden wie de lonen trekt en kan eventueel nagegaan worden of, enerzijds de begunstigden inderdaad het loon krijgen waarop zij recht hebben en of anderzijds geen cumuls uitbetaald worden.

Door collega De Backer-Van Ocken wordt deze regeling als een aanslag op de vrijheid bestempeld. Laat mij toe hierop als volgt te antwoorden :

1. Opzet is de middelen die de Gemeenschap hoe dan ook ter beschikking stelt direct aan de basis, aan de mensen te bezorgen in plaats van aan de structuren. Mensen zijn nu eenmaal belangrijker dan structuren.

2. Indien wordt geargumenteed dat het rechtstreekse betalen van de lonen de vrijheid van de verenigingen aantast dan zou ik moeten veronderstellen dat u meent dat het loon van de medewerkers kan gehanteerd worden als een druk- of dwangmiddel. Dan zou de vereniging inderdaad over een aberrante vrijheid beschikken en de persoon over geen enkele.

Een tweede optie heeft betrekking op het cultuurbeleid zelf. Wij zijn van mening dat de overheid zelf niet moet bepalen wat cultuur is, wat bijvoorbeeld kunst is, zoals de meeste didactische regimes, van rechts (zoals het nationaal-socialisme) of van links (zoals het communisme in Oost-Europa) plachten of plegen te doen.

Cultuur behoort tot het individu.

De overheid moet alleen maatregelen nemen opdat iedereen cultuur, het zij actief, hetzij passief, kan beoefenen, dus de voorwaarden scheppen.

Maar de overheid mag bijvoorbeeld geen stelling nemen in meningsverschillen over moderne, experimentele kunst.

Hierbij moet de overheid bijzonder oog hebben voor de achtergeblevenen, de kansarmen, omdat deze, in periodes van economisch-financiële crisis, gevaar lopen, het eerste slachtoffer te worden van besparingen.

De aanklacht van verstaatsing die ik als liberaal zou nastreven vind ik een intentieproces dat zijn sluwheid en dus zijn gebrek aan objectiviteit nauwelijks kan verhullen. Maar bijzonder in de sectoren van de kansarmen wil ik dat de hulp die wij bieden zonder omwegen en zonder het scheppen van afhankelijkheden haar doel bereikt.

U zal trouwens wel weten, mevrouw,

dat de basis mij bijtreedt soms nogal tegen de structuren in. Mensen vrij maken is geen centralisme of etatisme, het is in een concrete nood situatie doen wat gedaan moet worden om ze op te lossen. Ik draag een te lange liberale traditie en beweging naar vrijheid om mij hiermee van de wijs te laten brengen:

Steeds in het kader van het cultuurbeleid nog deze opmerking : het beleid mag ook geen ideologisch karakter dragen, dus het mag niet vrijzinnig of katholiek zijn.

Mevrouw De Backer-Van Ocken, u was de enige die erop gealludeerd heeft dat ik vanuit een vrijzinnige overtuiging andere ideologische structuren zou tegenwerken.

Mevrouw R. De Backer-Van Ocken : Ik heb vragen gesteld, mijnheer de Minister, om uw voornemens te kennen.

Minister K. Poma : In de vragen die u heeft gesteld kon ik een beschuldiging vermoeden.

Mevrouw R. De Backer-Van Ocken : Na wat u over het cultuurbeleid en uw visies op dit gebied hebt gezegd, ben ik volkomen gerust gesteld. Ik dacht bepaalde visies te ontwaren en daarom voelde ik mij verplicht deze vragen te stellen. Nu ik het bewijs van het tegenovergestelde heb gehoord, is mijn bezorgdheid weggenomen.

Minister K. Poma : Ik heb publiek en in alle gesprekken verklaard dat mijn beleidsopstelling een pluralistische is. Ik meen duidelijk in die richting op te treden en ik meen zelfs dat het zo wordt ervaren. Er zijn vele strekkingen die zich jarenlang hebben beklagd over een gebrek aan werkelijk pluralisme. Ik durf te verzekeren dat zulke klacht in mijn beleid geen gronden zal vinden.

In het kader van deze opvatting over een cultuurbeleid, gaat mijn aandacht naar het subsidiebeleid. Subsidies, toelagen, beschouwen wij als een hulp. Wij vinden een regeling die uitgaat van het principe dat de overheid in elk geval elk tekort moet bijbetalen, volkomen verkeerd. Dat is een ongezond principe. Het kan voor gevolg hebben dat de betrokken organisatie, die van zulke subsidieregeling geniet,

Poma

gaat tot het meest ondoelmatig en onverantwoord beleid. Wij zijn inderdaad de mening toegedaan dat, bijvoorbeeld in de wereld van theater en opera, het management dikwijls te wensen overlaat. Het is immers al te opvallend dat sommige instellingen maar een vierde halen van de eigen inkomsten die andere weten te verwerven, zonder dat deze laatsten daarom hun artistieke programmatie verknoeien. De zorg om het goede beheer zal met andere woorden de zorg om de artistieke kwaliteit moeten evenaren. Wij gaan er echter niet van uit dat de cultuur een sector is die zelfsupporting kan zijn. Wel menen wij dat het onze plicht is diegenen, die van subsidies genieten, aan te zetten een zo zuinig mogelijk beheer uit te voeren. In dit verband behouden wij ons het recht voor inzage te verkrijgen in de boekhouding van de gesubsidieerde verenigingen. De tijd van onbezorgd, ongecontroleerd uitgeven is voorbij.

Een andere optie heeft betrekking op het infrastructuurbeleid. Wij menen dat wij moeten beschikken over een inventaris van bijvoorbeeld de culturele centra en sportinfrastructuur, zowel de provinciale, als de intercommunale, als de parastatale, als die van het Rijk en als die van de private sector. Daarom heb ik aan de interprovinciale cultuurraad de opdracht gegeven dergelijke inventaris aan te leggen. Wat de infrastructuur zelf betreft, gaat onze voorkeur naar kleinschalige projecten. Deze zijn bovendien meer werkverschaffend dan de grote, wat in deze crisistijd niet te versmaden is. Ik ben er echter van bewust dat ook jaarlijks steeds enkele grotere projecten zullen moeten uitgevoerd worden.

Anderzijds hebben wij paal en perk gesteld aan de overvloed van principiële beloften, die steeds groter zijn dan wat realiseerbaar is. Zo werd verleden jaar aan 6 miljard principiële beloften inzake infrastructuur in de culturele en sportsector toegezegd, daar waar wij dit jaar maar voor 1,590 miljard voor alle **infrastructuurwerken** kunnen vastleggen, dit is ongeveer een vierde. Tot nog toe hebben wij slechts voor 50 miljoen aan **infra-**

structuur principiële beloften gedaan, wat, geëxtrapoleerd over een geheel jaar slechts 100 miljoen zal betekenen. Ik geef toe dat dit te weinig is. Maar wij houden steeds rekening met de beloften van verleden jaar. U begrijpt dat de door mij opgelegde politiek verre van aangenaam is, zeker in het jaar van de **gemeenteverkiezingen**.

Wat de te klasseren gebouwen betreft, hebben wij besloten nog alleen deze te klasseren, waaraan ook een bestemming kan worden gegeven, en die een reële cultuurhistorische waarde hebben. Tot daar enkele algemene opties.

Thans wil ik de begroting zelf bespreken. Ik zal mij uiteraard moeten beperken tot enkele algemene uiteenzettingen. De eerste heeft betrekking op de amendementen die ingediend werden in de commissie en die ik gevraagd heb te verwerpen. Voor de amendementen die in openbare vergadering worden ingediend, zal ik hetzelfde doen. Binnen de Executieve is overeengekomen in september aanstaande de uitvoering van deze begroting aan een grondige evaluatie te onderwerpen. Ik kan nu reeds mededelen dat op mijn begroting een aantal posten zullen moeten worden aangepast. Dit zal gebeuren via een bijblad. Anderzijds is er tussen de Voorzitter van de Executieve en mij overeengekomen dat de niet vastgelegde kredieten van de begroting Cultuur van 1981 overgedragen zullen worden naar 1982 en gebruikt mogen worden voor andere artikelen dan deze waarvoor zij in 1981 eventueel bestemd waren. Ik weet dat sommige van mijn collega's in de Executieve, met verlangende blikken naar dit spaarpotje uitkijken. Dit is begrijpelijk en menselijk, gezien zij ook met budgettaire moeilijkheden te kampen hebben zoals iedereen.

Ik kan evenwel de Vlaamse Raad de verzekering geven dat ik niet zal aanvragen dat de gelden, die verleden jaar op de begroting van Cultuur stonden, nu overgeheveld worden naar de begroting van één mijner collega's, hoe sympathiek die ook **weze. (Applaus van mevrouw R. De Backer-Van Ocken)**

Ik herhaal wat ik in de commissie **ge-**

zegd heb : Indien deze regeling niet doorgaat betekent dit een zeer ernstig incident. Het zou onder meer betekenen dat ik het afgeslankte Cultuurbeleid niet zou kunnen uitoefenen. Alhoewel ik overtuigd ben dat dit incident zich niet zal voordoen, reken ik toch op de steun van al de fracties van de Vlaamse Raad om mij desgevallend te steunen. (Applaus bij **verschillende leden**) De bijpassing van de begroting van Cultuur zal moeten geschieden volgens prioriteiten, want ik ben er mij van bewust dat tussen nu en september de aanvragen tot bijpassing groter zullen zijn dan de middelen.

In de volgorde van prioriteiten stel ik voorop : de gezamenlijke aanpassing voor het bibliotheekdecreet, ongeveer 75 miljoen, en van de vrije bibliotheken, gesubsidieerd op basis van de wet van 1921. Deze aanpassing zal noodzakelijk zijn, zoniet zullen wij niet in staat zijn het crisisbesluit van het bibliotheekdecreet toe te passen. Sommige landen, vooral de Scandinavische, hebben gans hun permanente vorming geaxeerd rond het bibliotheekwezen. De bibliotheek werd de levende cel in de gemeente. Men ging ervan uit dat zij de bestendige toevoerbron voor de bestendige nood aan kennis en ontwikkeling was die een maatschappij in sterke ontwikkeling niet kan missen. Zij was en is in haar eigenheid het voortgezette onderwijs aan afgestudeerden van alle niveaus. Met de inschakeling van de audio-visuele technieken biedt de moderne bibliotheek nog ruimere kansen om zelf te leren.

Wij hadden in ons land, mede door onze ideologische opdeling, een geweldige achterstand ter zake.

Het bibliotheekdecreet was een goede poging om de bijna beschamende technische achterstand in te halen en een irrationele opdeling tegen te gaan.

Wij hebben ons tegenover de crisis overschat, niet in de uiteindelijke doelstelling die hoe dan ook moet gevrijwaard worden, maar tegenover het tempo en het tijdschema waarbinnen wij het grote objectief wilden verwzenlijken.

De Gemeenschap kan het aan dit rit-

Poma

me niet betalen, de ondergeschikte besturen kunnen niet volgen.

Wij zijn gedwongen een crisisbesluit uit te werken, dat een grotere spreiding in de realisatie beoogt. Wel zal de Gemeenschap er oog moeten voor hebben dat de ondergeschikte besturen niet de dupe zijn van de verplichtingen die de Gemeenschap had opgelegd.

Dit besluit staat trouwens op de agenda van de Executieve van morgen.

U zult begrijpen dat het mij niet mogelijk is, in deze omstandigheden, alvorens de bespreking in de Executieve plaatsvindt, uit te weiden over dit besluit.

Toch wil ik, in verband met het personeel van deze bibliotheken één punt zeggen, omdat ik meen dat er een einde moet gesteld worden aan een zekere onrust, gevolg van het uitblijven van informatie. Voor wat betreft het personeel in dienst op 1 maart 1982, dit zal niet afgedankt moeten worden, ook de tijdelijken niet.

Wel is het zo, dat dit personeelsbestand zal moeten afslanken tot 80 procent, door niet vervangen van personeel dat met pensioen gaat. Voor de bibliotheken die een nieuw kader hebben uitgewerkt, zal gevraagd worden dit kader tot 80 procent te herleiden, alvorens dit op te vullen.

Naast de eerste prioriteit in verband met de bibliotheken, stel ik als tweede prioriteit de ontbrekende 11 miljoen voor het NCC voor.

Wat de andere prioriteiten betreft, hiervoor vraag ik geduld tot september aanstaande. Hierover kan ik slechts beslissen wanneer ik een volledig overzicht zal hebben, al noteer ik nu reeds verschillende voorstellen in verband met het jeugdwerk en de toeristische sector.

Nu reeds wil ik een parentese openen in verband met de begroting 1983. Vele leden in de Raad vinden de afslanking van de cultuurbegroting ongelukkig. Ik ook. Maar ik heb mij neergelegd bij de collegiale beslissing van de Executieve.

Op een cultuurbegroting kan bespaard worden, maar niet in die mate, dat slechts een afgetakeld imago overblijft waardoor een ontwikkelde gemeenschap haar zelfrespect moet verliezen en, erger nog, haar aanzien tegenover haar gelijkwaardige partners in Europa en de wereld.

Er is dit jaar op de cultuurbegroting een inleveringsinspanning gedaan, die ingegeven is door de zorg om de moeilijke toestand waarin wij ons bevinden. Zulke inspanning kan niet herhaald worden zonder de verdere rechtvaardigheid en de mogelijkheid van een nog zinvol cultuurbeleid aan te tasten. Hiermede zal bij de begroting 1983 moeten rekening gehouden worden.

In verband met de begroting van de RVA stellen zich twee belangrijke problemen.

Zoals U weet is de beroepsomscholing en bijscholing een gemeenschapsmaterie; zij strekt zich dus ook uit tot het Brusselse.

Voor de nederlandstalige afdelingen van deze RVA-scholen stond vorig jaar 93 miljoen in de begroting ingeschreven. Deze 93 miljoen zijn tot op heden niet overgeheveld. Ik heb dan ook de Nationale Regering hierop attent gemaakt. Deze 93 miljoen moeten overgeheveld worden, zoniet lopen deze scholen gevaar op het einde van het jaar gesloten te moeten worden.

Een tweede probleem houdt verband met de huidige voorgestelde begrotingscijfers. Deze zijn te laag om de RVA-scholen onder andere aan te passen aan de noodzakelijke evolutie.

Daarom zal getracht worden een oplossing te vinden, in samenwerking met VESOC, dat overmorgen bijeenkomt. Gepoogd zal worden over te gaan tot een standaardiseren van de vergoedingen die werklozen, die de RVA-scholen bezoeken, ontvangen. De besparingen die zulks zou opleveren zullen dan overgedragen worden aan de RVA-scholen.

Mevrouw de Voorzitter, waarde collega's, in de mate van het mogelijke heb ik getracht in algemene zin een antwoord te verstrekken in verband met

de begroting voor cultuur.

Ik heb een aantal antwoorden op specifieke vragen die mij werden gesteld, voorbereid. Mevrouw de Voorzitter, ik weet niet of het wenselijk is dat ik deze antwoorden voorlees ofwel of ik ze ter beschikking houd van de leden van de Raad.

De Voorzitter : Kan de Raad met dit laatste voorstel akkoord gaan ?

De heer P. Van Grembergen : Ik heb daar geen bezwaar tegen. Mijns inziens zouden ze echter ook ter kennis moeten gebracht worden van de andere leden. Ik vraag mij af op welke manier dit kan gebeuren. De antwoorden op de bemerkingen gemaakt door onze collega's kunnen immers ook andere leden interesseren.

De Voorzitter : Wij kunnen dit aan de griffie doorgeven.

Minister K. Poma : Ik zal ze doorgeven zodat ze in addendum van het verslag kunnen verschijnen. Op die manier kan iedereen er inzage van hebben. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : Mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnzorg, heeft het woord.

Minister R. Steyaert : Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, bij de bespreking van het beleid in de sectoren Bijstand aan personen werden een aantal vragen gesteld die van betekenis zijn voor de verschillende onderdelen van dit beleid. Ik wens op de eerste plaats deze vragen te beantwoorden.

De heer Anciaux heeft een bedenking gemaakt in verband met het interdepartementaal begrotingsfonds. Hij heeft de mening uitgedrukt dat het verlenen van ruimere rinstomo's de juiste formule zou zijn om de mogelijkheid te bieden om de brede noden in de welzijnssector op te vangen. Ik kan hem daarin principieel bijtreden. Het IDF is tot stand gekomen in het kader van een nationaal tewerkstellingsplan. Ik deel de zorg dat langs deze maatregel geen weg zou geopend worden voor een nationale minister om beleidsmatig op te treden in bevoegdheidsdomeinen die exclusief tot de Gemeenschappen behoren.

Voor het feit geplaatst van de oprich-

Steyaert

ting van het fonds acht ik echter dat Vlaamse instellingen het hun rechtmatig toekomstige deel van de mogelijkheden van het fonds moeten kunnen benutten. Ik heb dus van bij het begin contact opgenomen met de minister van Tewerkstelling en Arbeid om in een overeenkomst te bepalen dat de Gemeenschap als dusdanig het aantal en de kwalificatie van de bijkomende arbeidsplaatsen zal bepalen en dat de tussenkomst van het fonds volledig moet kaderen in het welzijnsbeleid dat in de Vlaamse Gemeenschap wordt gevoerd.

Een tweede bedenking die de totaliteit van het welzijnsbeleid betreft, is de noodzaak van coördinatie en overleg tussen alle professionele krachten, diensten en voorzieningen die in de welzijnssectoren aanwezig zijn.

In de beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve en in mijn inleidende verklaring bij de bespreking in de commissie, alsook in talrijke contacten die ik in de voorbije drie jaar met verantwoordelijken en werkers uit de welzijnssector heb gehad, heb ik bestendig op de noodzaak van overleg en samenwerking gewezen. Ik pleit ervoor om in de uitbouw van het zorgverleningssysteem de stap van meer naar anders te zetten met een absolute voorrang voor de kansarmen.

Concrete stappen zijn op dat gebied reeds gezet als experimenten ondersteund worden om in de plaats van de verdere residentiële uitbouw bijvoorbeeld in de sector jeugdbescherming andere begeleidingsvormen zoals opvang in gezinnen, of begeleiding bij het zelfstandig wonen een kans te geven. Dit is ook het geval indien ten aanzien van gehandicapten bijvoorbeeld de thuisbegeleiding voor ouders en gehandicapten zelf gestimuleerd wordt.

In deze bekommernis voor nieuwe accenten in de ontwikkeling van de welzijnssector is de verhoging van de kwaliteit van de dienstverlening een hoofdzorg. Hier kan ik niet nalaten te waarschuwen voor het al te globaal en te simplistisch overnemen van een aantal ideeën die gemakkelijk tot slogans worden en vaak zonder voldoende

de onderscheid op het hele welzijns-
werk in Vlaanderen toegepast worden.

Met alle waardering voor het denkwerk dat mede gestimuleerd werd door het boek van Hans Achterhuis, dat collega Valkeniers citeerde, met name „De macht van welzijn en geluk”, acht ik het gevaarlijk wanneer men alleen blijft stilstaan bij de tot slogan verworden idee : de welzijnszorg scheidt meer problemen dan zij er oplost.

Dit is zeker niet het geval voor Vlaanderen waar de situaties en de structuren grondig verschillen van deze in Nederland. Niemand is met dergelijke vlakke affirmatie gediend en allermindst de kansarmen en de minder bedeelden. Het is bovendien niet loyaal ten overstaan van de vele professionele en vrijwillige hulpverleners die zich dagelijks inzetten voor mensen in nood en aan wie ik van hier uit graag hulde breng voor hun inzet en deskundigheid.

Dit betekent niet dat wij geen aandacht moeten hebben voor de noodzakelijke vernieuwingen en verbeteringen. De bijkomende vorming is dan ook een centraal element in het welzijnsbeleid.

Ik overloop nu nog even de vragen die betrekking hadden op een globaal facet uit het welzijnsbeleid.

Collega Anthuenis heeft gesproken over de tegenstelling die er bestaat tussen de Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid en mijzelf, inzake de uitbouw van de thuisbegeleiding. Persoonlijk ben ik van mening dat deze tegenstelling niet bestaat.

Gezien de beperkte mogelijkheden waarover wij in de sector gezins- en bejaardenhulp beschikken moeten helaas mogelijkheden tot uitbreiding of nieuwe erkenningen van diensten worden uitgesteld, wat niet wegneemt dat wij in deze sector aan bepaalde herschikkingen moeten durven denken.

Mag ik u erop wijzen dat de kredieten voor gezins- en bejaardenhulp van 1980 tot 1982 met liefst 12 procent gestegen zijn ? Mijn bijzondere belang-

stelling blijft naar deze diensten uitgaan. Het is trouwens daarom dat ik in het kader van het interdepartementaal fonds aan de nationale Minister, voor tewerkstelling en arbeid gevraagd heb om de mogelijkheid te voorzien een zeshonderdtal personen tewerk te stellen.

Collega Anthuenis heeft ook vragen gesteld in verband met de ontwikkeling van de rusthuizen en van het bejaardenbeleid.

De heer Anthuenis stelt dat er voorzieningen moeten worden gecreëerd die zich situeren tussen ziekenhuizen en bejaardentehuizen om Specifiek zorgenbehoevende bejaarden op te vangen. Het is juist dat er zich op het gebied van het bejaardenbeleid een evolutie voordoet. Het aantal valide bejaarden dat in de rusthuizen wordt opgenomen vermindert. Dit wordt in hand gewerkt door de uitbouw – ik meen dat dit een zeer gunstige evolutie is – van de extra-muraie zorgenverstrekking. Tegelijkertijd is de opname van het aantal zorgenbehoevende bejaarden gestegen. Dit is te verklaren door de groei van het aantal hoogbejaarden. Hiermede bedoel ik de bejaarden van 85 jaar en meer. Hierdoor evolueren de rustoorden naar rust- en verzorgingstehuizen. Deze evolutie veroorzaakt een verhoging van de werkingskosten vooral omwille van de noodzaak aan meer gekwalificeerd personeel.

Artikel 5 van de wet van 27 juni 1978 gewijzigd door artikel 209 van de programmawet van 8 augustus 1980 voorziet een bijzondere erkenning van de rust- en verzorgingstehuizen.

De voorwaarden om voor een bijzondere tussenkomst voor de zorgenverlening in aanmerking te komen dienen in een koninklijk besluit te worden vastgelegd. Dit valt echter onder de nationale bevoegdheid. Ik heb reeds dikwijls bij de verantwoordelijke nationale Minister sterk aangedrongen om dit probleem eindelijk eens aan de orde te stellen teneinde er een afdoende oplossing voor te vinden.

Er werden ook vragen gesteld naar de eventuele overlapping tussen de sociale diensten die van het gemeentebestuur afhangen en de werking van

Steyaert

de OCMWs.

Ik ben ervan overtuigd dat naast de verantwoordelijkheid voor het algemeen welzijn, die ongetwijfeld aan de gemeente, ten opzichte van de globaliteit van de inwoners, toekomt, het toch de OCMWs zijn die de opdracht gekregen hebben om de sociale dienstverlening zo volledig mogelijk te behartigen.

Het spreekt voor zichzelf dat de OCMWs en de gemeentebesturen hun werking op elkaar moeten afstemmen. Men moet tot een zekere taakverdeling en het maken van bepaalde afspraken overgaan.

Maar het is voor mij evident dat de taken die rechtstreeks verband houden met de opvang binnen welzijnssectoren van personen uit een gemeente, eigenlijk behoren tot de openbare centra voor maatschappelijk werk.

Ik stap even over naar de vragen door de heer Anciaux gesteld. Hij is lang blijven stilstaan bij de problemen van het migrantenbeleid.

Hij heeft terecht gesteld dat de Gemeenschappen en inzonderheid de Gemeenschapsminister van gezins- en welzijnszorg maar gedeeltelijk bevoegd zijn in een materie die feitelijk een grote coördinatie zou vereisen.

Alhoewel ik inderdaad niet bevoegd ben voor vele aspecten die ten aanzien van het migrantenbeleid belangrijk zijn, wil ik doen opmerken dat ik op een stimulerende wijze naar deze coördinatie toe werk. Ik kan ze in de hand werken via de onlangs opgerichte Hoge Raad voor Migranten. Deze heeft de mogelijkheid om, naast de studie van de problemen waarvoor ik bevoegd ben, contacten op te nemen met personen die vanuit andere bevoegdheidssterreinen de problematiek behandelen, hen op zijn vergaderingen uit te nodigen en in zijn adviezen met hun suggesties rekening te houden. Die ondersteuning kan verder geschieden via het Vlaams Overlegcomité Opbouwwerk Migratie, dat het onthaal en de integratieorganismen en -diensten in Vlaanderen overkoepelt. Verder nog via het „Platform mi-

grantenorganisaties” die een vereniging is van migranten die poogt de migrantenverenigingen van alle nationaliteiten in Vlaanderen te ondersteunen.

Inzake het probleem van de huisvesting, heeft collega Anciaux erop gewezen dat ik in deze materie evenmin direct bevoegd ben. Wel wees hij op de noodzaak van begeleiding van migranten bij het gebruik en het onderhoud van hun woningen.

Op dit gebied kan ondersteuning verleend worden aan huurderscollectieven. Dit is het geval voor vier huurderscollectieven in Brussel, één in Gent en één in Antwerpen. Naast andere taken hebben deze huurderscollectieven ook de bekommernis om migranten te begeleiden die dank zij hun bemiddeling meer aangepaste huisvesting verkregen. Ook inzake gezondheidszorg ben ik niet bevoegd. Maar, door samenwerkingsprojecten tussen het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn en een aantal vrouwenorganisaties en onthaaldiensten in Gent en Antwerpen, wordt gepoogd een stuk bijscholing te verzekeren van verplegers en sociale werkers die met migranten in contact komen. Binnen het Vlaamse Overlegcomité wordt gestreefd naar de oprichting van een „deskundig instituut voor hulpverlening aan migranten”. Prioritair staat daar de vorming voor begeleiders van de tweede generatie migranten.

Op het vlak van de tolkencentra wordt eveneens ondersteuning verzekerd, onder andere voor het tolkencentrum in Antwerpen. Wij hebben de start bevorderd van een nieuw tolkencentrum in Brussel. Ik dacht dat ook deze centra een belangrijke rol vervullen ten aanzien van de welzijnswerkers die met de migranten in contact komen.

Zo kom ik aan het onderwijs, dat inderdaad ook onder een andere bevoegdheid ressorteert. Dit heeft mij nochtans niet belet een project te ondersteunen, dat aanleiding was tot het ontstaan van bi-cultureel onderwijs te Brussel. Ik heb de aandacht van de nationale minister van onderwijs gevestigd op wat reeds in Limburg en te Antwerpen ter zake werd gepresteerd.

Mijn diensten subsidieerden ook een wetenschappelijk onderzoek over de toegankelijkheid van alle welzijnsvoorzieningen voor de migranten. De conclusies van deze studie zullen ons hopelijk helpen om uit te maken wat op dit vlak concreet gebeuren kan.

Inzake jeugdbescherming stelde de heer Anciaux een vraag in verband met de overheveling van het personeel naar de Gemeenschap. Hij wees op het koninklijk besluit dat in het Staatsblad van gisteren is verschenen. Hij sprak over het overhevelen van 100 personeelsleden. Dat is een vergissing. Het zijn er 212. Ik wil meteen ook zeggen dat deze overheveling door de Vlaamse Executieve, als een fragmentarische oplossing wordt beschouwd waarover zij ten opzichte van de nationale regering alle reserves maakte. De Vlaamse Executieve is samen met mij van mening dat de overheveling totaal moet gerealiseerd worden.

De onderhandelingen inzake de bevoegdheidsomschrijving van enerzijds de Nationale Regering en anderzijds de Vlaamse Executieve inzake jeugdbescherming werden door de Vlaamse Executieve aan het overleg-

Centraal gezicht op de vergaderzaal

Steyaert

comité Regering-Executieven voorgelegd. De meningen liggen op dit vlak momenteel uiteen. De besprekingen zijn aan de gang en een nieuwe samenkomst is gepland op 6 juli eerstkomend. Het is dan ook in dat kader dat de Vlaamse Executieve duidelijk gesteld heeft dat zij met de bepalingen van dit koninklijk besluit duidelijke reserves maakt. Wij zullen daar in het overlegcomité zeker op terugkomen.

Blijven er dan de vragen die door de heer Valkeniers werden gesteld. Globaal genomen heeft hij tenslotte de inleidende verklaring die ik bij de bespreking van de begroting in de commissie heb afgelegd in zijn uiteenzetting overgenomen en in zekere mate bevestigd.

Een aantal bedenkingen betroffen het benutten van het Interdepartementaal fonds ten gerieve van de vele mogelijkheden die nog open staan binnen de welzijnssector. Ik heb daarop reeds geantwoord. Hij deed opnieuw een oproep opdat eindelijk zou worden overgegaan tot de oprichting van een Vlaamse instelling in vervanging van het **NWK**. Ik heb reeds gisteren kunnen antwoorden dat ik in het voorbije jaar een dergelijk ontwerp had neergelegd, hierin niet werd gevolgd maar dat deze week ter zake in de Vlaamse Executieve een nieuw ontwerp zal worden besproken.

Wat betreft de betaling van de 240 miljoen voor het laatste kwartaal 1980 aan het **NWK** verwijs ik naar mijn inleidende verklaring in de commissie waar deze problematiek heel duidelijk in vermeld staat.

Wat betreft de herziening van de ouderbijdragen voor de kinderopvang beroept mijnheer Valkeniers zich op verklaringen die door het VMSI, ik zal er zelf aan toevoegen ook door anderen, werden afgelegd. Een aantal van deze verklaringen berusten niet op volledig juiste gegevens. Ik zal in de volgende dagen aan alle betrokkenen een nota overmaken waarin duidelijk de wijze van berekening uiteengezet zal worden. Het is een zeer technische aangelegenheid. Ik meen niet dat ik u hier aandacht moet vragen voor de

technische aspecten van deze kwestie. Er zal in mijn nota duidelijk worden gezegd wat de bijdrageschaal die van toepassing is in de Vlaamse Gemeenschap aan verschilpunten inhoudt in vergelijking met deze die van toepassing is in de Franse Gemeenschap. Dan zal blijken wat ik reeds geantwoord heb op een interpellatie van de heer Valkeniers, namelijk dat de wijziging van deze bijdrageschaal ten voordele is van de kleine inkomens en voor heel veel Vlaamse gezinnen geen verschil uitmaakt maar dat van de hogere inkomens een hogere bijdrage wordt gevraagd.

Vanaf 1 september moet een nieuwe bijdrageschaal in de Vlaamse Gemeenschap ingang vinden. Momenteel zijn wij bezig – zoals voordien trouwens was gebeurd in afspraak met alle betrokkenen, wat zij er dan nu ook over mogen zeggen – om in vergelijking met alle bestaande situaties binnen de kinderdagverblijven en binnen de diensten voor de onthaalmoeders een nieuwe bijdrageschaal voor te bereiden.

Ik wens uitdrukkelijk te zeggen dat, overeenkomstig de beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve trouwens mijn aandacht zeer in het bijzonder zal gaan naar de kleinste inkomens, naar de kansarmen.

Wat de andere problemen betreft die collega Valkeniers naar voor bracht kan ik verwijzen naar wat ik heb gezegd op het vlak van de samenwerking en de coördinatie in alle sectoren van het welzijnswerk. Hij stelde vragen in verband met de PMG's en de centra voor maatschappelijk werk. Ik ben het met hem eens dat in deze sector een evaluatie nodig is. Ook dit ligt in mijn programma omvat.

De problematiek ten aanzien van de minder-validen is inderdaad een problematiek die pregnant is. Het is waar dat nu nog steeds een aantal instellingen wachten op de definitieve berekening van hun dagprijzen, al is het zo dat zij inmiddels voorschotten ontvingen.

In de eerstvolgende periode zal ik aan de Vlaamse Executieve een ontwerp van besluit voorleggen waarin een andere wijze van dagprijsberekening

wordt voorgesteld. Ik meen dat wij mogen zeggen dat de huidige dagprijsberekening die inderdaad nog steeds teruggrijpt naar de dagprijs van 1979, een vrij ingewikkelde en te langdurige procedure is die de instellingen in moeilijkheden brengt. Ik zal een vereenvoudigd systeem voorstellen, als aanvulling van het vereenvoudigd systeem dat ik reeds in het voorbije jaar naar voor heb geschoven maar dat te langzaam effect sorteert. In afwachting dat dit besluit wordt goedgekeurd, zal ik nog deze week aan de Vlaamse Executieve voorstellen dat de maandelijkse voorschotten van de drie eerstkomende maanden (juli, augustus en september) in juli zouden worden uitbetaald. Dit moet ons toelaten een nieuw stelsel in voege te brengen zonder dat dit de instellingen in moeilijkheden brengt. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : De heer De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, heeft het woord.

Minister R. De Wulf (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, geachte collega's, allereerst wil ik de moedigen, die gisteravond tot in de kleine uurtjes hier aanwezig waren, bedanken voor hun inspanningen. Over bijna de gehele lijn werden zeer positieve beschouwingen tot uiting gebracht.

Eén van de voornaamste bekommelingen was de bevoegdheidsverdeling tussen de Nationale Regering en de Gemeenschappen met betrekking tot het gezondheidsbeleid. Onder meer de heren Peeters, Anciaux en mevrouw Boeraeve hebben daarover uitgeweid. Vermits de heer Peeters zeer uitvoerig geciteerd heeft uit verklaringen van mijnentwege hoef ik daar niet op terug te komen. Ik ben het met hem eens dat de bevoegdheidsverdeling tussen centrale regering en Gemeenschappen wel zeer onevenwichtig is gebeurd. In het kader van de algemene beleidsverklaring van de Vlaamse Regering zal ik in een zeer nabije toekomst initiatieven nemen om een en ander te verhelpen ten einde aan de Gemeenschap die hefboomen te geven die moeten toelaten een doeltreffend en geordend gezondheidsbeleid uit te bouwen.

Zoals de heer Diegenant heeft doen

De wulf

opmerken, zit er in deze bevoegdheidsverdeling een paradox want indien de Gemeenschap inspanningen doet om een eerste lijnsgezondheidszorg en thuisverzorging uit te bouwen en meer de nadruk zal leggen op de preventie, zal dit ongetwijfeld leiden tot besparingen in de intramurale sector, wat echter ten goede zal komen aan de centrale begroting. Het onevenwicht zal daardoor nog groter worden want degenen die de inspanning doen worden er niet voor beloond.

Over de eerste lijnsgezondheidszorg en de thuisverzorging hebben wij eveneens interessante uiteenzettingen gehoord en dit van de collega's De Groot, Boeraeve en Valkeniers. Ik doe collega De Groot opmerken dat nergens in de beleidsverklaring, noch in de toelichting bij de begroting wordt gesproken over de oprichting van nieuwe structuren zoals wij gezondheidscentra en dergelijke. Wel worden een aantal basisprincipes aangegeven die zullen worden gevolgd met betrekking tot echelonnering, wijkgerichtheid, multidisciplinair karakter enzovoort, zoals ook blijkt uit het nationaal onderzoeksprogramma in de sociale wetenschappen. Dit betekent niet per se nieuwe structuren, wel een beantwoorden aan bestaande behoeften en een beter inspelen op elkaar van de verschillende gezondheidswerkers.

In de preventie moet worden afgestapt van geïsoleerde en in vele gevallen parallelle structuren waar het aantal onderzoeken vaak het voornaamste doel is. Integendeel moet de kwaliteit worden opgedreven en de integratie tussen preventie en eerste lijnszorg worden bevorderd. Trouwens, wie anders dan de gezondheidswerkers van de eerste lijn, met inbegrip van een valorisatie van de taak van de huisarts, zijn beter geschikt om preventieve opdrachten waar te nemen, als het opsporen van risicogroepen en gezondheidsvoorlichting en -opvoeding. Deze politiek zal worden nagestreefd in de verschillende sectoren zoals kanker- en tbc-opsporing, medisch schooltoezicht, Nationaal Werk voor Kinderwelzijn.

Wat het medisch schooltoezicht be-

treft, vroeg collega Vannieuwenhuyze de aandacht voor de fondsen die vrijkomen door de afschaffing van de massale tuberculinetesten in het medisch schooltoezicht. Deze worden gecompenseerd door een budgettaire vermindering en zullen gedeeltelijk worden besteed aan andere opdrachten binnen het medisch schooltoezicht.

De problemen in verband met het personeel en met de gezondheidsvoorlichting en -opvoeding in het medisch schooltoezicht worden met aandacht onderzocht. Daar zal in de komende weken een oplossing aan gegeven worden.

Wat gezondheidsvoorlichting en -opvoeding betreft ligt het in mijn bedoeling de experimentele fase die sedert 1978 werd ingezet, met één jaar tijdens het schooljaar 1982-1983 te verlengen en dit rond een vast basisprogramma.

In verband met de medische sportcontrole, waarover collega Diegenant heeft gehandeld, zal het decreet inzake de reglementering van **sportcontrole** op wielervedstrijden eerstdaags in het Staatsblad verschijnen. Tevens kan ik de verzekering geven dat in uitvoering van artikel 6 weldra een besluit door mij aan de Vlaamse Executieve ter goedkeuring zal worden voorgelegd.

Enkele woorden over de diensten voor geestelijke gezondheidszorg, waarover collega Vannieuwenhuyze vragen stelde. Het oorspronkelijk ingeschreven krediet werd inderdaad gereduceerd tot 262 miljoen, wat niet wegneemt dat het één van de weinige begrotingsposten is die werden verhoogd. Alle onderzoeken tonen aan dat dit bedrag volstaat om de werking gedurende het jaar 1982 op een normale manier te laten verlopen. Ik kan de heer Vannieuwenhuyze ook antwoorden dat in de libellering van artikel 12.35.72 „toelagen organisatie voor geesteshygiëne” een drukfout is geslopen want het ingeschreven bedrag van 4,2 miljoen is wel degelijk bestemd voor twee organisaties: de Nationale Dienst voor Geestelijke Gezondheidszorg en de VMSI.

Over de vraag van de heer Anciaux in verband met de arbeidsgeneeskunde

en de overheveling van het personeel kan ik erop wijzen dat deze sector een onderdeel vormt van de dienst voor de arbeidsveiligheid. De overheveling en de omvang van het personeel is een probleem dat nog in betwisting is en trouwens in het Overlegcomité Nationale Regering-Executieven nog verder zijn beslag moet krijgen.

Ik ben het volledig eens met de uiteenzetting en de gedachtengang van collega De Loor in verband met het druggebruik. Het is duidelijk dat het accent en de prioriteit moeten worden gelegd op de voorlichting en op de opvoeding, zodanig dat heel wat problemen ter zake kunnen worden voorkomen.

Om tot enig gecoördineerd beleid in verband met de drugverslaafden te komen zal er trouwens in de volgende periode intens onderzoekswerk worden verricht naar de behoeften en de momenteel reeds bestaande structuren in de Vlaamse Gemeenschap.

Het is bovendien ook zo dat in de behandeling van de drugverslaafden verschillende concepten bestaan.

Het is niet aan de overheid één van deze concepten op te leggen. Wel behoort het tot haar verantwoordelijkheid te zorgen voor een voldoende aantal centra aangepast aan de behoeften en de contacten met andere gezondheidswerkers te optimaliseren.

Collega Anthuenis heeft in zijn uiteenzetting de aandacht gevestigd op het probleem van de mogelijke oprichting van een Europese hartkliniek in Vlaanderen.

In verband met de actie die sinds enkele maanden wordt gevoerd voor de oprichting van een Europese hartkliniek, wil ik erop wijzen dat tot op heden vanwege de initiatiefnemers geen enkel gefundeerd, geargumenteed en becijferd dossier aan de betrokken administratie noch aan het kabinet werd voorgelegd.

Tevens wil ik erop wijzen dat, wat ons land en zeker wat de Vlaamse Gemeenschap aangaat, er geen probleem bestaat van lange wachtlijsten en dat de kwaliteit van de hartoperaties die bij ons worden uitgevoerd zeer hoog is en wij bijgevolg een laag sterftecijfer van minder dan 1 procent

De Wulf

kunnen noteren.

Ik blijf uiteraard bereid ieder gefundeerd voorstel met aandacht te onderzoeken, maar ik wil nu toch al enkele zaken duidelijk stellen. In feite, als Vlaamse Gemeenschap, hebben wij geen rechtstreekse behoefte aan de oprichting van een dergelijke kliniek.

Het financieren van dergelijk groot-scheeps project moet door de Europese Gemeenschap worden gedragen.

Het is ondenkbaar dat, gezien de behoefte trouwens zelfs niet aanwezig is, de Vlaamse Gemeenschap de lasten hiervan zou moeten dragen.

In de verklaringen die tot hiertoe werden gepubliceerd, werd nergens aangegeven hoe de enorme **werkingskosten** van een dergelijk initiatief zullen worden gedelgd.

In verschillende uiteenzettingen werd dan ook de aandacht gevestigd op het probleem van het afbouwen van de ziekenhuisbedden. Hier ook wens ik enkele van de principiële stellingen die wij aankleven duidelijk te stellen.

Het moet zo zijn dat de afbouw van de ziekenhuisbedden in geen geval lineair mag worden uitgevoerd en dat bovendien de maatregelen die thans worden overwogen en waarover wij bestendig in contact zijn met de nationale Ministers, gekoppeld moeten worden aan volgende voorwaarden.

Ten eerste, er moet **rekening** worden gehouden met de zeer grote overcapaciteit aan bedden in de Brusselse agglomeratie. Die moet in elk geval geneutraliseerd worden om de cijfers, zowel die van de Vlaamse als van de Franstalige Gemeenschap, niet te vervalsen.

Ten tweede, de niet erkende bedden moeten per prioriteit worden afgebouwd.

Ten derde, er moet alleszins, in zeer duidelijke termen, een financiële compensatie worden voorzien in geval van niet ingebruikneming, sluiting, ombouw of wijziging van bestemming van bepaalde ziekenhuizen of ziekenhuisdiensten. Die financiële compensatie moet zowel ten goede kunnen komen aan de betrokken in-

stellingen als aan de Gemeenschap, die zich toch heel wat inspanningen op het gebied van het op gang brengen van die investeringen heeft getroost. De Gemeenschap moet bovendien de formele garantie krijgen dat de waarborgverlening, die sedert 1 januari 1980 op haar verantwoordelijkheid gebeurt, niet in het gedrang zou komen door maatregelen welke door een andere instantie worden opgelegd. Indien bepaalde instellingen in financiële moeilijkheden zouden komen en de garantie van de Gemeenschap tussenbeide zou moeten komen, dient dit alleszins te worden gecompenseerd door bij komende financiële middelen die te onzer beschikking moeten worden gesteld.

Als laatste voorwaarde moet in ieder geval de ontbrekende schakel in ons verzorgingsbestel eindelijk worden ingericht, met name het nemen van maatregelen in uitvoering van artikel 209 van de Programmawet van 8 augustus 1980 en zulks inzake de oprichting van de rust- en verzorgingstehuizen en de organisatie van geïntegreerde diensten voor thuisverzorging.

Trouwens, in verband met de instelling van verzorgingsbedden of van verzorgingstehuizen is het duidelijk dat deze maatregel samen met alle andere maatregelen in verband met de sanering van het beddenbestand moet worden getroffen en dat op dat ogenblik, via de ziekte- en invaliditeitsverzekering om, voor dat soort opname ook een vergoeding moet worden toegekend die, naar mijn gevoel, uit twee luiken kan bestaan : een gedeelte voor het delgen van de loonkosten die inherent zijn aan de werking van een verzorgingsequipe plus eventueel een zeer beperkte ligdagprijs.

In ieder geval is het zo dat de kostprijs voor de gemeenschap, wat de opname betreft, op die manier alleszins lager wordt en bovendien een discriminatie zal worden weggewerkt tussen een bejaarde die in een rusthuis is opgenomen en zelf de totaliteit van de kosten moet betalen, en een bejaarde die in een V-dienst is opgenomen in meestal dezelfde medische omstandigheden, en waarvan de ligprijs praktisch volledig door de ziekte- en invaliditeitsverzekering wordt vergoed.

De heer Anciaux heeft vervolgens een preciese vraag gesteld in verband met de uitvoering van artikel 209. Hij vraagt zich af of de gemeenschappen hier geen initiatief kunnen nemen en rechtstreeks een bepaalde bevoegdheid kunnen uitoefenen. Welnu, dit is, spijtig genoeg, onmogelijk. De uitvoering van artikel 209 is, om verschillende redenen die reeds voldoende werden aangetoond, een nationale bevoegdheid gebleven.

Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, dit waren de antwoorden op de bijzonderste vragen. Het is duidelijk dat de andere preciese problemen, door collega's naar voren gebracht, de volgende maanden in de commissie zullen worden behandeld. Hoe dan ook, de algemene opties die wij voorstaan en die zowel in de beleidsverklaring als in de memorie van toelichting voorkomen, tonen aan dat wij er in de volgende periode werk zullen van maken om, met de beperkte middelen waarover wij beschikken, en die wij zullen trachten uit te breiden, er alleszins toe te komen een meer coherent en meer doeltreffend gezondheidsbeleid voor de Vlaamse Gemeenschap uit te bouwen. **(Applaus bij vele leden)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking van de middelenbegroting en de uitgavenbegroting gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, dit is het einde van de werkzaamheden voor vanmorgen. Wij komen opnieuw bijeen deze namiddag om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 12.50 uur.**

BIJLAGE

BIJLAGE

ANTWOORDEN

**van de heer K. Poma, Vice-Voonitter van de
Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister
van cultuur, op specifieke tijdens het
begrotingsdebat gestelde vragen**

Interventie van de heer J. Caudron Sector Sport

Antwoord

Met betrekking tot de bedenkingen van mijn collega over de personeelssituatie op BLOSO moet ik hem beamen wanneer hij zegt dat hier iets mank loopt.

U begrijpt echter maar al te goed dat een reorganisatie en restructuratie van een personeelsbeleid niet op enkele maanden op punt kan gezet worden. Toch wil ik mijn geachte collega verzekeren dat ik binnen de kortst mogelijke termijn ook hier volgens de pluralistisch-verantwoorde normen orde op zaken zal stellen, zowel inzake de opvulling van het kader, de uitbreiding van de gespecialiseerde ambten als de wettelijke regularisatie van de enkele Rijkssportcentra waar de personeelsformatie inderdaad nog in de aanloopfase zit. Ondanks hun statuut van BTK-er trachten wij toch een continuïteit na te streven in de functies. Het project van het derde arbeidscircuit dat grotendeels deze BTK-ers zal overnemen zal deze continuïteit dan ook niet al te veel schaden.

Ook over het uitblijven van toelagen allerhande maalt de administratieve molen te langzaam.

Ik heb mijn diensten opgedragen dit steeds in de kortst mogelijke termijn af te handelen, voor wat betreft hun aandeel in deze transacties. Wat het personeel betreft is het mijn bedoeling om deze rechtstreeks uit te betalen.

Op die manier hoop ik heel wat moeilijkheden te vermijden.

Wat de kritiek op de Dienst sport voor allen betreft, kan ik toch zeggen dat de Vlaamse Gemeenschap enorme inspanningen levert om elke bevolkingsgroep aan te zetten tot verhoogde sportparticipatie. Alle statistieken tonen aan dat het resultaat hier zeer groot is. Steeds meer mensen doen aan meer sporten.

Ook de kritiek op de watersporten als zou deze van een bevoorrechte situatie genieten is uit de lucht gegrepen. De watersporten zijn nu eenmaal „in”

en wij aanzien het als onze plicht om zoveel mogelijk in te spelen op de desiderata van onze bevolking. Vanuit dit oogpunt zijn zeilen, windsurfen, tennis en paardrijden erg in trek.

Onze sportkampen zijn hier onmiddellijk volgeboekt.

Wat het sportfonds betreft vergist mijn collega zich wanneer hij zegt dat ADEPS evenveel geld krijgt als BLOSO. De verhouding is immers 55 % voor ons en 45 % voor de Waalse Gemeenschap. Deze verdeelsleutel steunt op de bevolkingsverhouding en ik zou dan ook niet durven beweren dat de Waalse Gemeenschap ter zake minder behoeften heeft. Dit laat ik in het midden.

De laatste bedenking over de Hoge Raad komt enigszins verwonderlijk over. Alhoewel hij door mijn achtbare voorganger aangesteld werd voor 4 jaar is er bij mijn weten en zeker niet op mijn dienst, nooit enige reactie gekomen inzake ondervetegenwoordiging van welke strekking dan ook, terwijl toch alle leden via de partijstructuren voorgedragen werden.

Vraag van de heer E. Desutter

Vraag van de heer J. Caudron

Welke zijn de criteria die aan de grondslag hebben gelegen bij de besparingsingreep in de jeugdsector ?

Antwoord

Binnen de perken aanvaard door de Vlaamse Executieve ben ik erin gelukt de subsidieposten t.a.v. de diverse jeugdwerkvormen relatief te beviligen en een begrotingsvoorstel te ontwerpen conform met de adviezen die mijn bevoegde administratie had overgelegd.

Deze opstelling heb ik ten dele moeten prijs geven onder druk van de heer Coens, Minister van onderwijs, die van oordeel was dat de wet op de detachering van leerkrachten ten behoeve

van jeugdorganisaties (wet 29.3.1965, KB 27.10.1967) niet verder kon uitgevoerd worden zoals in het verleden.

Hij wenste deze regeling, die voor een meerderheid van de landelijk gestructureerde jeugdorganisaties van levensbelang is, op te schorten ten einde binnen de begroting van zijn departement een aantal besparingen te kunnen doorvoeren.

Hiervoor steunde hij zich op een regeeringsbeslissing, destijds aanvaard door mijn achtbare voorgangers, mevrouw De Backer-Van Ocken en de heren Geens en Calewaert.

Deze, voor het jeugdwerk nefaste maatregel kon slechts in extremis ongedaan gemaakt worden wanneer ik er mij toe verbond om de loonlast van onze 60 gedetacheerde leerkrachten progressief ten laste te nemen van mijn begroting.

Deze ingreep, ten belope van 25 % van de wedden, diende in 1982 ten koste te gaan van diverse subsidieartikelen van het jeugdwerk.

Voor 1983 dient de Vlaamse Executieve, ten einde het Jeugdwerk de nodige kansen te waarborgen, supplementaire kredieten te voorzien ter uitvoering van dit protocolakkoord.

Voor wat 1982 aangaat wens ik te refereren naar mijn antwoord op de interpellatie van het geachte lid Gabriëls. Het ligt in mijn bedoeling om van de Vlaamse Executieve te verkrijgen dat 13 miljoen bijkredieten aan het jeugdwerk zouden worden toegekend.

Indien **deze** fondsen worden weerhouden kan en zal de subsidiëring van dit jeugdwerk totaal hersteld kunnen worden op het niveau van 1981.

Zoals u kunt merken ligt het zeker niet in mijn bedoeling om bepaalde vormen van het jeugdwerk te discrimineren of te ontmantelen. Mijn besparingsmaatregelen hebben integendeel te maken met het zoeken naar een weg voor het jeugdwerk om in deze benarde tijden een aantal werkingskansen optimaal veilig te stellen.

Vraag van de heer A. Diegenant

**BRT-programmatie eerste helft 1982.
Vlaamse inbreng**

Antwoord

Het geacht lid zal mij willen toelaten hem schriftelijk te antwoorden. De tijd is te kort om bij de BRT de juiste informatie te kunnen krijgen.

Vraag van de heer R. Declercq betreffende het kunstbeleid van de Vlaamse Gemeenschap

Antwoord

In een tijd van crisis heeft de cultuur en de hedendaagse kunst in het bijzonder, een groot belang. Ik wens de hedendaagse kunst dan ook zoveel mogelijk te stimuleren.

Inderdaad één museum voor hedendaagse kunst in Gent, is vermoedelijk te weinig om de weerslag van de Moderne Kunst op te vangen en aan het publiek voor te stellen.

Daarnaast moet echter rekening gehouden worden met de verzamelingen in de andere musea en met de talrijke tentoonstellingen die worden georganiseerd.

Het ligt wel in mijn bedoeling om een nieuw museum voor moderne kunst tot stand te brengen binnen de bestaande structuren.

Wat het ICC betreft heb ik de intentie om zijn wereldfaam terug op te bouwen. Daartoe zijn al voorbereidingen getroffen, derwijze dat dit voor half september kan gerealiseerd worden.

Voor de Commissie van Advies voor de Beeldende Kunst dien ik morgen 1 juli een besluit in voor de Vlaamse Executieve waarin de samenstelling en de taken van deze Commissie worden aangepast aan de huidige omstandigheden.

Vervolgens zal deze Commissie door mij volledig worden hernieuwd.

Wat het statuut van de beeldende kunstenaar betreft is het mijn bedoeling om in de loop van de volgende zitting een decreet in te dienen, waardoor de resoluties van de UNESCO zoveel mogelijk worden toegepast.

Vraag van de heer E. Desutter

Ligt het in de bedoeling om zoals in Wallonië de kuuroorden te subsidiëren ?

Antwoord :

Het ligt niet in de bedoeling om de kuuroorden als dusdanig te subsidiëren tenzij zij omwille van hun grote toeristische aantrekkingskracht als toeristische recreatiegebieden (cfr. familieparken) zouden erkend worden.

Vraag van de heer E. Desutter.

Wat gaat u doen om de congressteden te bevorderen ?

Antwoord :

Door het Commissariaat-Generaal voor Toerisme, door de Provinciale Toeristische Federaties, bureaus en diensten worden naast onze kunststeden en het natuurschoon in Vlaanderen ook systematisch de promotie verzorgd van onze Vlaamse congressteden die een belangrijke bijkomende bedrijvigheid en aantrekkingspool vormen voor onze toeristische nijverheid.

Bovendien bestaat sedert 21 jaar op nationaal vlak de „Belgische Centrale voor Congressen”, in het leven geroepen door het Commissariaat-Generaal voor Toerisme.

Deze centrale geniet van een betoelaging door het C.G.T. en ontvangt van de aangesloten leden een jaarlijks lidgeld dat de laatste jaren 50.000.- frank per lid bedraagt. Om als lid te worden aanvaard dienen de kandidaten een congresinfrastructuur gepaard aan een aangepaste hotelcapaciteit voor te leggen.

De Belgische Centrale voor Congressen had tot voor kort steeds een tiental leden die ofwel waren vertegenwoordigd door een plaatselijke Dienst voor Toerisme (Brugge, Antwerpen) of een onafhankelijk congrescentrum (Gent, Luik)

Vraag van heer E. Desutter.

Waarom minder initiatieven voor de privé-sector en meer voor de overheidssector ?

Antwoord

Wat door het geacht lid als „overheidsinitiatieven” bestempeld wordt, zijn infrastructuur die door de overheid ter beschikking worden gesteld van erkende privé-organisaties voor sociaal toerisme zoals daar onder meer zijn : het centrum voor Jeugdtoerisme, de vzw Vakantiegenoegens, de vzw Vakantievreugde, de vzw Gezinsvakantie.

De uitbating gebeurt tegen een fikse huur die aangerekend wordt door het Ministerie van Financiën en waarvan de opbrengst naar de schatkist terugvloeit.

Vraag van de heer E. Desutter.

Waarom heeft Toerisme Brussel evenveel als het ganse land samen ?

Antwoord

Artikel 33.02.01. Toelagen aan verenig-

gingen en gewestelijke groeperingen van verenigingen voor vreemdelingenverkeer.

De financiële toestand van de Dienst voor Toerisme, informatie en expansie van de Brusselse agglomeratie (afgekort T.I.B.) was niet langer houdbaar door het uitblijven van de betoelagingsregeling tussen de Franse en de Vlaamse Gemeenschap. De Franse Gemeenschap is overgegaan tot de oprichting van een afzonderlijke vzw.

Om de tewerkstelling van het Nederlandstalig personeel veilig te stellen enerzijds en de Vlaamse aanwezigheid te Brussel te bestendigen anderzijds, wordt de oprichting van een vzw Dienst voor Toerisme van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel in het voorzicht gesteld.

Daarvoor werd een bedrag van 9 miljoen op de begroting art. 33.02.02 ingeschreven.

Door de algemeen geldende stelregel bij de opmaak van de begroting diende dit bedrag op de bestaande begroting gevonden te worden.

Zo werd artikel 33.02.02 van 14,5 miljoen in 1981 teruggebracht naar 9 miljoen in 1982 ten voordele van het nieuwe artikel 33.02.02.

Vraag van de heer E. Desutter

Mallemt — initiatieven aan de kust

Antwoord

Ik zou op de opmerkingen van de heer Desutter willen zeggen dat ik bereid ben alle initiatieven die mijn steun vragen welwillend tegemoet te treden.

Indien aan de kust een initiatief zoals Mallemt wordt opgezet, ben ik bereid te onderzoeken welke steun het departement daaraan kan verlenen.

Vraag van de heer E. Desutter

Subsidie voor de „Gilde der Stripauteurs

Antwoord

In antwoord op deze vraag wil ik het lid meedelen dat mij geen vraag tot betoelaging bekend is.

Indien deze vraag gesteld wordt zal ze onderzocht worden, rekening houdend met de geldende reglementen.

Deze voorzien meestal wel dat onder geen beding handelsdoeleinden mogen nagestreefd worden en dat de subsidie slaat op eventuele tekorten die het gevolg zijn van de socio-culturele werking.

Vraag aan de heer E. Desutter

Waarom is er een status-quo van 127 miljoen aangehouden voor promotie ?

Antwoord

1. In het begrotingsvoorstel 1982 van de Vlaamse Executieve wordt een begrotingsartikel voor toeristische promotie een krediet van 127,3 mln. frank vooropgesteld, d.w.z. hetzelfde bedrag als voor 1981.

Dit heeft als consequentie dat de bevordering van het Vlaamse toerisme dit jaar en volgend jaar aanzienlijk zal moeten worden teruggeschoefd. Immers niet alleen wordt de inflatie niet gecompenseerd, tevens moet er rekening mee gehouden worden dat 62 % van de uitgaven op deze begrotingspost in 1981 verricht werden in het buitenland zodat de waardevermindering van de frank zwaar doorweegt. Om de activiteit op hetzelfde niveau als in 1981 te kunnen handhaven, had het krediet circa 148 mln. frank moeten bedragen.

Het is te betreuren dat zodoende op een zeer gunstige conjunctuur (in het internationale toerisme is België mo-

menteel een van de goedkoopste bestemmingen van Europa) moet worden gereageerd met een afzwakken van de promotie.

2. Aan de Executieve werden daarom, naast een minimumplan, twee alternatieve plannen voorgelegd waarbij het krediet op artikel 12.20 van de begroting opgetrokken wordt tot respectievelijk 173 mln. en 150 mln. frank. De bedoeling is tijdelijk prijsvoordeel te consolideren door van de gunstige conjunctuur gebruik te maken om krachtig op de buitenlandse en binnenlandse markt te penetreren en er een groter marktaandeel te verwerven.

In plan C wordt dit doel, met bescheidener middelen slechts zeer gedeeltelijk gerealiseerd.

Wij kunnen slechts betreuren dat de Executieve nog geen beslissing heeft genomen om de gevraagde kredieten ter beschikking te stellen.

Vragen van mevrouw R. De Backer-Van Ocken

1. Waarom de ruk naar centralisatie en verstaatsing ?

- Cf. a) samenlevingsopbouw
- b) centrale betaaldienst
- c) overname personeel

Hoge Rielen en Daceb

2. Zijn uw initiatieven tegen het vrij initiatief niet ingegeven door een levensbeschouwelijke benadering ?

Antwoord

— Samenlevingsopbouw is een complexe wereld, waarachter tientallen doelgroepen, initiatieven en streefdoelen naast elkaar schuilgaan onder één noemer. Meer duidelijkheid dringt zich op. Budgettaire beperkingen, die nopen tot een zuinig omspringen met de gemeenschapsgelden, doen sterker dan ooit de nood aanvoelen van een duidelijk beleid met prioriteiten.

Het Vlaams Instituut ter Bevordering van de Samenlevingsopbouw speelt in op deze behoeften : de gelden worden verantwoord besteed, daar waar de kansarmen het nodig hebben. Bovendien is dit Instituut een instelling waar de coördinatie en de samenwerking tussen de projecten efficiënt bevorderd wordt.

Het vrij initiatief kan terecht in deze instelling.

Door de nagestreefde coördinerende werking kan optimaal gestreefd worden naar voldoening voor elk zinnig initiatief.

In die zin lijkt het mij niet zo te zijn dat er een ruk naar verstaatsing is.

Ook het betalen van de wedden in de cultuursector rechtstreeks door het Rijk, zoals dat trouwens nu al gebeurt voor het personeel van het Vrij Onderwijs, is ingegeven door de bezorgdheid de sociale situatie van deze werknemers niet te schaden.

- Ik meen niet dat ik enige maatregel tegen het vrij initiatief heb genomen. Wel wil ik duidelijk onderlijnen dat mijn beleid pluralistisch wenst te zijn met rechten en kansen voor iedereen.

Vraag van mevrouw R. De Backer-Van Ocken in verband met het Filmfonds

Antwoord

Ik heb een werkgroep samengesteld, die bezig is alle facetten van het filmbeleid te onderzoeken.

Ik vind het voorbarig om een standpunt in te nemen vóór dat ik in kennis ben gesteld van de resultaten van deze werkgroep.

Een filmfonds is één element tussen de andere problemen, die door de werkgroep worden onderzocht.

Tot nu toe is gebleken dat er in de filmwereld zowel voorstanders als te-

genstanders voor een dergelijk fonds zijn.

Vragen van mevrouw R. De Backer-Van Ocken

1. Waarom heeft cultuur de kleinste groeiwet van de begroting ?

Antwoord

In vergelijking met de aangepaste begroting van 1981 bedragen de kredieten van de sector Cultuur voor 1982 (de kredieten van de 3 kabinetten en van het Algemeen Bestuur van de Vlaamse Gemeenschap niet inbegrepen) :

	1981	1982	Groeiwet
Titel I	7.063,0	6.988,4	- 1,7 %
Titel II	1.202,0	2.256,6	+87 %
Totaal	8.265,0	9.245,0	+11,8 %

Uit deze vergelijking blijkt dat de totale cultuurbegroting in feite een groeiwet vertoont van 11,8 % t.o.v. de begroting 1982 maar dat de kredieten voor de lopende uitgaven in feite gedaald zijn (-1,7 %).

Daarentegen kan vastgesteld worden dat in 1982 de klemtoon vooral werd gelegd op de investeringskredieten en dit in het raam van het economische en sociale herstelbeleid van de regering.

2. Waarom zijn de kredieten voor de film op minder dan 2/3 van 1981 ?

Antwoord

Overeenkomstig de beslissingen getroffen op het begrotingsconclaaf van de Vlaamse Executieve werden de werkingskosten op hetzelfde peil ge-

houden van de geboekte vastleggingen tijdens het jaar 1981. Deze bedroegen, voor wat de film betreft, minder dan 2/3 van de in 1981 voorziene kredieten.

Vraag van de heer P. Van Grembergen Brakke Grond

Antwoord

De vraag van de heer Van Grembergen om een blijk van bekommernis verwondert mij om volgende redenen.

In amper 6 maand tijd heb ik

1) alle juridische geschillen rond de Brakke Grond proberen weg te werken ;

2) een geëigende stichting tot stand gebracht, pluralistisch samengesteld om de moeilijkheden rond de zakelijke exploitatie weg te werken ;

3) een decreet neergelegd dat hopelijk vandaag zal kunnen gestemd worden om de juridische, administratieve en personeelssituatie van de Brakke Grond onaanvechtbaar te maken.

Mijn enige bedoeling was en is de Vlaamse aanwezigheid in Amsterdam sterk te maken om de integratie haar beste kans te geven.

Ik heb in dat verband tegenover mijn Nederlandse collega's mijn spijt betuigd en meegedeeld hoezeer Vlaanderen betreurt dat hun tegenprestatie in Brussel achterwege blijft.

De adviesraad zal ik onverwijld oprichten zodat gans Vlaanderen samen en gemotiveerd achter dit initiatief kan staan en er kan aan meewerken !

Vraag van de heer P. Van Grembergen

Taalunie

Antwoord

Het gaat nog over een overgangsstadium „De Taalunie in oprichting” door onze Nederlandse partners gewild.

De definitieve Taalunie start op 1 juni 1983.

Ik zal de 3 Vlaamse medewerkers nog deze week detacheren. Hun dossiers zijn klaar. Het moeten in deze fase gedetacheerde ambtenaren zijn.

De 7 miljoen toelagen zullen in hoofdzaak dienen voor de inrichting en de opbouw van de bibliotheek.

De benaming toelage is in niets denigrerend bedoeld. Wij hebben het volle aandeel opgenomen waartoe wij ons verbonden hadden.

De Baad van de Nederlandse Letteren zal, naar ik vermoed, slechts kunnen worden samengesteld na het aantreden van de Nieuwe Nederlandse regering.

Ik kan u verzekeren dat het in mijn bedoeling ligt misschien stil maar gestaag door te werken aan de volledige realisatie van de Taalunie.

Vraag van de heer P. Van Grembergen

Rijsel

Antwoord

1. Ik heb de stelligste hoop dat de Vlaamse aanwezigheid te Rijsel wel op korte termijn gestalte krijgt.

2. Over de inschakeling in het Internationale Culturele Centrum kan men van mening verschillen. Persoonlijk zou ik aarzelen deze kans te laten voorbijgaan.

Ik ben wel akkoord een werkgroep sa-

men te stellen waarbij alle fracties betrokken zijn om de beste formule te zoeken. Een ambtenaar van Buitenlandse Zaken heeft informeel een suggestie overgemaakt van Franse ambtenaren om een Vlaamse aanwezigheid in Parijs te overwegen. Deze was helemaal los gezien van een eventuele aanwezigheid in Rijsel.

Ze was naar mijn gevoel helemaal niet bedoeld als inmenging die ik zeker niet zou willen ondergaan.

Overleg met de Nederlandse regering met betrekking tot het huis in Rijsel.

Bij het aantreden van de nieuwe Nederlandse regering na de verkiezingen daar zal ik de vraag officieel stellen.

Aan de hand van de evolutie met het Vlaams Huis in Brussel zou ik toch willen waarschuwen voor overdreven optimisme ter zake.

Vraag van de heer P. Van Grembergen

Commissariaat-generaal voor internationale culturele samenwerking

Antwoord

1. De naamwijziging heeft geen intentionele betekenis.

2. Het wordt ten volle operationeel op 1 juli. Alle schikkingen zijn getroffen.

3. Wat de werking betreft hoop ik dat het de volle opdracht die deze raad in het decreet heeft neergelegd op een dynamische wijze zal realiseren.

Het is een nieuwe en jonge ploeg waarin de ganse Gemeenschap is vertegenwoordigd. Wat kunnen wij thans anders dan ze vertrouwen geven.

De adviescommissie zal hier ook vanaf september haar waardevolle suggesties moeten aanbrenge.

Vraag van de heer P. Van Grembergen

Buitenlands beleid van de Executieve

Antwoord

Het is inderdaad juist dat het buitenlands beleid van de Executieve tot nog toe beperkt bleef tot het cultureel beleid.

Daarom zal de Executieve, op 13 juli a.s., een studiedag volledig wijden aan de verschillende aspecten van het buitenlands beleid van de Executieve.

Alzo zullen onderzocht worden :

- het cultureel beleid ;
- het toeristisch beleid ;
- het economisch beleid, o.a. onze buitenlandse handel ;
- onze aanwezigheid in ambassades, consultaten-generaal en consultaten ;
- ons aandeel bij de ontwikkelingssamenwerking en de 3e wereld.

Deze opsomming is niet beperkend.

De Executieve hoopt alzo aan de centrale regering een duidelijk antwoord te kunnen geven op de vraag wat de bevoegdheid van de Executieve inzake het buitenlands beleid is.

Vraag van de heer W. Seeuws

Bevoegdheid van de Stichting „Brakke Grond”

Antwoord

De stichting naar Nederlands recht „De Brakke Grond” zal instaan voor de zakelijke exploitatie van de Brakke Grond o.m. restaurant en café, huur en verhuur van lokalen, contracten met Nederlandse en Vlaamse firma's en met niet statutair personeel.

De Baad van Beheer is samengesteld

volgens de regels van het Cultuurpact. De personeelsleden van de Brakke Grond maken er geen deel van uit, wel is de directeur, secretaris zonder stemrecht.

Vraag van de heer W. Seeuws

Cultuurpact

Antwoord

1. Mijn persoonlijke visie is ongewijzigd. Als Minister volg ik uiteraard het beleid uitgestippeld door de Vlaamse Executieve.

In de beleidsverklaring van de Executieve wordt niet voorzien in de uitbreiding van het Cultuurpact naar de persoonsgebonden materies.

2. Persoonlijk vind ik dat de voogdij van de Cultuurpactcommissie naar De Eerste Minister zou moeten gaan. Dit is echter een probleem dat met de nationale regering en met beide Gemeenschappen moet besproken worden.

3. Wat het personeel van de Cultuurpactcommissie betreft doe ik opmerken dat zij rijksambtenaren zijn. Zij kunnen dus in aanmerking komen voor de normale bevorderingen binnen de gehele administratie.

Zoals het geacht lid weet werd, bij de oprichting van de Cultuurpactcommissie een „deal” gesloten die erin bestond dat de voorzitter een vrijzinnige en de hoogste ambtenaar iemand van christelijke strekking zou zijn. Deze „deal” bestaat ook in andere instellingen (cf. BRT).

Ik meen dat, omwille de pacificatiepolitiek die alle fracties ter zake voeren, deze „deal” moet gehandhaafd blijven.

Vraag van de heer W. Seeuws

Coördinatie van het vormingsaanbod

Waarom geen samensmelting van sociale promotie en uurkredieten naar betaald educatief verlof? (Financieel is dit een nuloperatie)

Antwoord

Ik wil bevestigen dat het mijn bedoeling is het aanbod dat thans bestaat te coördineren.

Het geheel van de stimulansen voor werknemers en werklozen die opnieuw willen leren zal in zijn samenhang onderzocht worden.

Vraag van de heer W. Seeuws

Bibliotheken

Vraag om een duidelijke verklaring over het vrijwaren van de fundamentele doelstellingen van het bibliotheekdecreet

Antwoord

Op deze vraag van de heer Seeuws kan ik meedelen dat, ondanks het feit dat de uitbouw vertraagd dient te worden, ik de fundamentele doelstellingen van het bibliotheekdecreet onderschrijf. De beslissing i.v.m. het crisisbesluit die ik aan de Executieve voorleg houdt tevens de beslissing in de komende begrotingsjaren de verdere uitbouw van het decreet te garanderen.

Vraag van de heer E. Beysen

Moet de jeugd niet onverwijld dichter betrokken worden bij het culturele gebeuren, bij ons cultureel erfgoed ?

Antwoord

Ik meen te mogen stellen dat de initiële

le betrachting van elke cultuurminister er moet op gericht zijn om brede bevolkingsgroepen zo dicht mogelijk bij het gediversifieerde culturele gebeuren te betrekken.

Wat specifiek de sub-groep aangaat, voor zover deze entiteit nauwkeurig kan omschreven worden, ben ik van oordeel dat wij niet uit het oog mogen verliezen dat er op dit ogenblik ernstig werk gepresteerd wordt om de jeugd bij de cultuurontwikkeling te betrekken. Sinds 1974 is de organisatie Cultureel Jongeren Paspoort actief om een drempel-verlagende culturele promotie te voeren.

Twintigduizend jonge mensen bezitten in Vlaanderen het C.J.P. dat hun kostenvermindering geeft voor een zeer ruim cultureel aanbod. Door het verlagen van deze financiële drempel wordt er ontegensprekelijk een grotere groep bereikt.

Dat er naast de financiële drempel nog andere drempels dienen omlaag gehaald te worden is eveneens een noodzaak.

Toch wil ik er andermaal op wijzen dat mijn administratie door het subsidiëren van culturele manifestaties het culturele gebeuren naar de basis wil halen.

Bepaalde evenementen kunnen immers slechts door deze betoelaging in alle Vlaamse steden en dorpen op een haalbare manier worden geprogrammeerd.

Tenslotte vestig ik er de aandacht op dat onze musea voor kinderen geen gesloten huizen meer zijn. In Brussel werden er de laatste jaren bijzondere inspanningen geleverd om het museum aantrekkelijker, kind-gericht te maken.

De initiatieven die ik hier kom op te sommen kunnen echter nog verruimd, uitgediept en verbeterd worden.

Ik zal in deze zin een vraag om advies aan de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap overleggen en hoop mijn cultureel beleid, hierop steunend, in de toekomst te kunnen aanpassen.

Vraag van de heer E. Beysen met betrekking tot het theaterbeleid

Antwoord

Dat er een teveel aan gezelschappen is gegroeid, vooral in de D-categorie, kan ik volledig onderschrijven.

Ik ben dan ook van plan, om in de loop van 1982, wijzigingen in het theaterdecreet door te voeren.

Inmiddels kan ik U melden dat ik aanstaande donderdag 1 juli vier uitvoeringsbesluiten betreffende het theaterdecreet aan de Vlaamse Executieve kan voorleggen.

Hierin worden twee problemen ondervangen, door u aangehaald :

1) De cumul van acteurs

Mijn cumulatierегeling voorziet dat een acteur gastprestaties mag vervullen in een ander gesubsidieerde instelling met behoud van wedde voor, ofwel één produktie met maximaal 25 voorstellingen, ofwel voor twaalf voorstellingen.

Een acteur mag in de plaats van gastprestaties en leeropdracht vervullen, die maximum 1/3 van een full-time betrekking in één onderwijsinstelling, waar hij tewerkgesteld is, behelst.

2) Wat de Vlaamse dramaturgie betreft, zal ik tevens een besluit uitvaardigen dat een buitengewone subsidie toekent aan de Nederlandstalige toneelauteurs.

In de Raad van Advies voor Toneel zijn de leden benoemd tot 1 november 1983.

Pas op dat ogenblik kan ik de samenstelling wijzigen.

De Voorzitter evenwel heeft ontslag gegeven en zal eerlang door mij worden vervangen.

Vraag van de heer V. Anciaux

Wat gebeurt met de oorspronkelijke

plannen van de heer Gemeenschapsminister rond TIB (Toeristische Informatie Brussel) na het standpunt van de stad Brussel ?

Antwoord

De financiële toestand van de Dienst voor Toerisme, informatie en expansie van de Brusselse Agglomeratie, afgekort TIB, was niet langer houdbaar door het uitblijven van een betoelagingsregeling tussen de Franse en de Vlaamse Gemeenschap.

De Franse Gemeenschap is inmiddels overgegaan tot de oprichting van een afzonderlijke vzw, met overname van een gedeelte van het personeel.

Om de tewerkstelling van het Nederlandstalig personeel veilig te stellen enerzijds en de Vlaamse tegenwoordigheid te Brussel te bestendigen anderzijds, is de oprichting van een afzonderlijke vzw Dienst voor Toerisme van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel (DTB) een absolute noodzaak.

De Commissaris voor Toerisme van de Vlaamse Gemeenschap, de Voorzitter van de Toeristische Federatie van Brabant – Nederlandstalige Gemeenschap en een vertegenwoordiger van de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie werden aangezocht om op te treden als stichters van de nieuwe vzw.

De Raad van Beheer bestaat uit :

1. de Commissaris voor Toerisme van de Vlaamse Gemeenschap van België ;

2. 10 leden van Belgische nationaliteit :

a. 5 leden van de Vlaamse Gemeenschap, op voorstel van de Gemeenschapsminister die het Toerisme onder zijn bevoegdheid heeft ;

b. 2 leden, vertegenwoordigers van de Toeristische Federatie van Brabant, Nederlandstalige Gemeenschap vzw ;

c. 3 leden van de Nederlandse Commissie voor Cultuur van de Brusselse

Agglomeratie.

Uit de samenstelling van de Raad van Beheer blijkt duidelijk dat de DTB een autonome, Nederlandstalige vzw wordt.

Het voorwerp van de DTB is het bevorderen van het toerisme van het Brusselse Gewest, in het kader van de Vlaamse Gemeenschap.

De middelen van de DTB komen voort van haar patrimonium, bijdragen, toelagen van de overheden en van alle andere middelen waarop zij in het raam van haar opdracht kan beroep doen.

Naast de geplande oprichting van de TDB wordt met het college van de stad Brussel in nauwe samenwerking met het NCC onderhandeld om ook daar, wanneer de oude vzw T'IB op verzoek van de stad Brussel blijft bestaan tot een gunstige oplossing voor de Vlaamse aanwezigheid in Brussel te komen.

Vraag van de heer V. Anciaux

De KVS te Brussel heeft een tekort van 3.000.000. Heeft de Minister hier een oplossing voor ?

Antwoord

Het decreet houdende de subsidieregeling van de Nederlandstalige toneelkunst voorziet dat de gezelschappen van categorie a, **repertoiregezelschappen** genoemd, volgens artikel 3, §1, vijfde alinea, het bewijs moet leveren dat de provincie en gemeente waar de instelling is gevestigd, de verbintenis aangaan een financiële bijdrage te verlenen, waarvan het globale bedrag tenminste gelijk is aan de voor het voorlaatste begrotingsjaar verleende Rijkssubsidie.

Behoudens afwijkingen toe te staan door de Koning valt dit globale subsidiebedrag voor 1/4 ten laste van de provincie en voor 3/4 ten laste van de gemeente.

De provincie Brabant weigert aan deze verplichtingen te voldoen en kent $\pm 1/4$ van het bedrag toe dat het decreet hen oplegt.

De Gouverneur meent dat decretaire bepalingen voor de provincie geen rechtstreekse financiële verplichtingen inhouden en onverenigbaar zijn met het versoberingsbeleid dat de provincie opgelegd werd.

De stad Brussel liet mij op 3 juni 1982 schriftelijk weten dat het College van Burgemeester en Schepenen tijdens de zitting van 27 mei ll. beslist heeft het theaterdecreet niet meer toe te passen.

Ze heeft besloten om in 1983 hetzelfde bedrag in haar begroting te schrijven als in 1982.

Dit is 25.826.000 frank in plaats van ongeveer 31.000.000 frank.

Daar de provincie en de gemeente hun verplichtingen niet nakomen, kan de Vlaamse Gemeenschap dit probleem niet ondervangen.

Vraag van de heer V. Anciaux

Betreft : KVS Brussel – Tweede plateau in garage-theater

Antwoord

Een principiële aanvraag voor subsidie is door de stad ingediend bij de bevoegde administratie vergezeld van een schetsontwerp – zonder behoeftenprogramma.

De administratie zal instaan voor de administratieve begeleiding van dit dossier. Ik wijs er evenwel op dat alvorens een beslissing te kunnen nemen er nog heel wat materieel werk (behoefteprogramma – tekenen van voorontwerpen – besprekingen, adviezen van de commissie voor Nederlandstalige Culturele Centra enz...) moet worden gedaan.

In tegenstelling met wat het geacht lid meent te weten, kan ik u melden dat

het dossier niet op mijn kabinet ter ondertekening voorligt.

Slechts na de administratieve afhandeling van het dossier zal ik een beslissing ter zake kunnen nemen.

Vraag van de heer V. Anciaux

NCC

Krijgt de NCC de 11 miljoen die ze tekort heeft uit de 210 miljoen overdrachten van '81

Antwoord

Zoals ik aan de Voorzitter van de NCC heb meegedeeld ligt het in mijn bedoeling de NCC deze 11 miljoen ter beschikking te stellen uit de overdrachten van 1981.

Vraag van de heer V. Anciaux

Welzijnsraad Brussel

Antwoord

In '81 nominatim ingeschreven voor 1.100.000 frank. In '82 gegroepeerd in de post opbouwwerk waarop alle federaties gesubsidieerd worden. Totaal bedrag 7.100.000 frank. Het gaat hier over cultureel opbouwwerk waarin de inhoudelijke werking van de Welzijnsraad Brussel dan wel moet passen.

Indien de welzijnsraad Brussel zichzelf een sociale functie toebedeelt, dan moet die thuishoren, nominatim of onder een algemene post, op de begroting van mevrouw Steyaert.

U zou best met mevrouw Steyaert hierover spreken.

Nu als het kan !

Wij kunnen dat 1.100.000 frank hono-

ren indien zij opbouwwerk doen.

Zij blijken in gesprekken te hebben gezegd dat zij alleen aan welzijnszorg doen.

Vragen van de heer A. De Beul

Monumentenzorg

1. Het monumentendecreet van 3 maart 1976 bepaalt dat het financieringsbesluit voor de monumentenzorg binnen de zes maand ter bekrachtiging moet worden voorgelegd aan de Vlaamse Raad. Wanneer wordt het desbetreffend koninklijk besluit van 5 juni 1981 ter bekrachtiging aan de Vlaamse Raad voorgelegd ? Is het inmiddels niet zo dat aangezien de termijn van 6 maand reeds lang verstreken is, dit financieringsbesluit elke rechtsgeldigheid mist, zolang de bekrachtiging door de Vlaamse Raad niet is geschied ?

Antwoord

Het koninklijk besluit van 5 juni 1981 regelde de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën. Artikel 11, § 8 van het decreet van 3 maart 1976 bepaalt dat voor de toepassing van de subsidieregeling door de Minister binnen zes maanden na de inwerkingtreding van het decreet een KB ter bekrachtiging aan de Cultuurraad moet worden voorgelegd.

Het is mijn achtbare voorgangster evenwel niet mogelijk geweest het koninklijk besluit van 5 juni 1981 tijdens haar ambtstermijn aan de Vlaamse Raad ter bekrachtiging voor te leggen.

Inmiddels is ook de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ter hervorming van de instellingen van kracht geworden, zodat een aanpassing van de terminologie zich opdrong.

Verder werd de aanduiding van de kosten die in aanmerking komen voor

subsiëdiëring in dit besluit niet opgenomen. Het is evident dat in deze lacune moest worden voorzien.

Tenslotte dient ook te worden vastgesteld aan welke criteria de socio-culturele verenigingen of stichtingen moesten voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Dit ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve, ter vervanging van het koninklijk besluit van 5 juni 1981, en het ontwerp van decreet ter bekrachtiging van het bedoelde besluit, werd door mij in de Vlaamse Executieve ingediend op 23 februari 1982.

In zitting van 11 maart 1982 werd mij gemachtigd het ontwerp-besluit aan de Raad van State voor te leggen. De ontwerp-tekst werd aangepast aan het advies van de Raad van State d.d. 19 maart 1982 en werd een tweede maal op de Vlaamse Executieve in haar vergadering van 6 mei 1982 besproken.

Na bespreking in de werkgroep „ad hoc” d.d. 25 mei 1982, gevolgd door een vraag aan de Raad van State voor een advies ten gronde, heb ik de definitieve teksten ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Executieve.

Ik hoop dat morgen 1 juli 1982 deze teksten zullen worden goedgekeurd, zodanig dat onmiddellijk na het reces, het ontwerp van decreet aan de Vlaamse Raad kan worden voorgelegd.

Intussen is het zo dat de subsidiëring verloopt zoals het in het verleden steeds het geval was.

2. Vanuit de „Vereniging voor Openbaar Groen” vzw wordt aangedrongen om de ontwerpdecreten in verband met het landschap, het bos, natuurbehoud, park en groene ruimten niet afzonderlijk op te maken of goed te keuren. Alhoewel wij zulks principieel kunnen bijtreden, mag het toch geen aanleiding zijn om het derde luik in de monumentendecreetgeving nl. het decreet op de landschappen, weedom eens op de lange baan te schuiven. Wii dringen derhalve aan opdat de Minister er zich toe zou verbinden bij gebreke aan een globaal akkoord, het ontwerpdecreet tot

bescherming van de landschappen onmiddellijk na het reces bij de Vlaamse Raad in te dienen.

Antwoord

Ik heb het geacht lid reeds eerder verzekerd dat het mijn vaste voornemen is het decreet op de landschappen uit te vaardigen. Zoals u weet werd op de Executieve d.d. 3 maart 1982 beslist dat een gecoördineerd voorstel diende uitgewerkt te worden door Gemeenschapsminister Akkermans en mij.

Op 17 maart 1982 werd, rekening houdend met de werkzaamheden van de werkgroep ad hoc dezelfde beslissing gehandhaafd.

Sindsdien werden verschillende vergaderingen op mijn kabinet aan deze materie gewijd en zal ik van zodra de eindconclusie van deze werkzaamheden vastligt en in overleg met collega Akkermans mijn voorstellen opnieuw voorleggen.

Op donderdag 2 september 1982 is op mijn kabinet een laatste coördinerende vergadering gepland, waarop alle geïnteresseerde groepen en administraties zijn uitgenodigd.

Hierna zal er onmiddellijk werk van gemaakt worden om het ontwerp-decreet bij de Vlaamse Raad in te dienen.

3. Bij een recent bezoek dat wij samen met een aantal collega's uit de Vlaamse Raad brachten aan de Nederlandse Rijksdienst voor Monumentenzorg werden wij aangenaam verrast door de degelijke huisvesting, uitrusting en personeelsbezetting van deze dienst. Vergelijkenderwijze beschikt onze Vlaamse dienst voor monumentenzorg over een volkomen inadequate huisvesting en ook zijn personeelsbezetting is vergelijkenderwijze volkomen ondermaats. Gaat de Minister hier wat aan doen en zo ja, hoe en tegen wanneer ?

Antwoord

Ik ben eveneens van mening dat er

voor de Vlaamse dienst voor monumentenzorg in een betere en vooral rationelere behuizing dient te worden voorzien.

In dit verband heb ik van bij mijn installering als Gemeenschapsminister van cultuur opdracht gegeven een inventaris op te maken van al de gebouwen te Brussel toebehorend aan de Vlaamse Gemeenschap.

Het resultaat van deze opdracht zal vanzelfsprekend dienen gekoppeld te worden aan de genomen en nog te nemen beslissingen van de Vlaamse Executieve waarbij de definitieve vestiging van de Executieve zelf en haar toekomstige administratie zal bepaald worden.

Ik gaf eveneens opdracht met betrekking tot de personeelsbezetting een ontwerp van decreet klaar te maken om het statuut van de Vlaamse dienst en zijn personeel op punt te zetten.

Het indienen van dit decreet zal eveneens afhankelijk zijn van de algemene overheveling van de Vlaamse administratie en de modaliteiten hiervoor uitgewerkt.

Vraag van de heer A. De Beul

BRT — Media

Antwoord

1. De nota over het mediabeleid wordt op het ogenblik voorbereid en zal eerlang aan de Vlaamse Executieve worden voorgelegd. Het is echter mijn bekommernis vooraf voldoende informatie bij de betrokken kringen in te winnen en deze groepen te betrekken bij de beleidsnota.

2. Gelijklopend met het gesprek voor de beleidsnota neem ik ook contact met de betrokken kringen om het gesprek over de samenstelling en werking van een Mediaraad op gang te brengen. Ik kan u meedelen dat de visies daarover nogal uiteenliggen zodat ik een onmiddellijke installatie niet in het vooruitzicht kan stellen.

Wel hoop ik in het najaar te kunnen starten met op zijn minst voorbereidende commissies.

3. Ereraad van journalisten.

Het is vermoedelijk door de toen heersende tijdsgeest te verklaren dat er na mei 1968 bij de bond van radio- en journalisten stemmen opgingen om de oprichting te bepleiten van een ereraad voor journalisten.

Bij de samenstelling van een dergelijke raad zal ondermeer op hoogleraren in de communicatiewetenschappen op leden van de schrijvende pers en van de eigen redakties, alsook van de BRT-hiërarchie een beroep worden gedaan.

Deze ereraad zal worden ingeschakeld in geval van betwisting tussen de topambtenaar van de BRT en de nieuwdiensten over problemen van deontologische aard.

Het kwam erin de praktijk op neer het gezag van de beheersorganen en van de topambtenaar van de BRT uit te hollen door a.h.w. in een mogelijkheid tot hoger beroep tegen hun beslissingen te voorzien en personen vreemd aan het omroepinstituut een toezichtersrol toe te vertrouwen. Het verzoek van de bond van radio- en TV journalisten is in 1970 in de beheersorganen in sprake gekomen. Het werd

behandeld aan de hand van een toelichting van dhr. Vandenbussche steunend op het verslag van de parlementaire werkzaamheden die aan de goedkeuring van de omroepwet van 18 mei 1960 waren voorafgegaan, toonde de Directeur-generaal thans Administrateur-generaal - aan dat de instelling van een dergelijk beraad strijdig was met de bedoeling van de wetgever.

Die had de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de naleving van de wettelijke objectiviteitsverplichting inderdaad uitdrukkelijk op de schouders van 1 man willen leggen. Die verantwoordelijkheid kan met niemand gedeeld worden. Aldus, geconfronteerd met de wil van de wetgever, heeft de Raad van Beheer 12 jaar geleden beslist aan het onderzoek van de bond geen gevolg te geven. De Raad had er ook kennis van genomen dat de omroepjournalisten zelf in de Angelsaksische en de Skandinavische landen, die dan toch als voorbeelden gelden van democratische bezorgdheid over geen apart statuut beschikken om hun autonomie te waarborgen.

Sedert 1970 werd de discussie over deze kwestie nooit heropend.

Vraag van de heer A. De Beul

Sociaal-cultureel planbureau

Antwoord

Ik kan de vraag van het geacht lid bijtreden die dergelijk bureau nuttig acht voor de culturele sector.

Ik wil hem zeggen dat ik werk wil maken van de Centrale Raad voor het Cultuurbeleid waaronder dergelijk bureau zou kunnen ressorteren. Ondertussen tracht ik allerlei initiatieven die bestaan in de sector te hergroeperen en te coördineren in een overkoepelend orgaan dat zou kunnen beheerd worden door de overheid en de koepels voor sociaal-cultureel werk.